



Oratio in die Parasceves 1477

<https://hdl.handle.net/1874/348135>

The image shows the front cover of an antique book. The spine, on the left, is bound in a reddish-brown material with a vertical ribbed texture. The main cover is decorated with a dark green marbled paper featuring a complex, organic pattern of interlocking, branching shapes that resemble coral or a dense network of veins. The marbling has a mottled appearance with some lighter green and yellowish highlights. In the bottom-left corner, there is a small, light-colored oval sticker with two lines of text.

182

Nº 51

Kast 182

Pl. F N^o.51

139310

$22\frac{1}{2}$

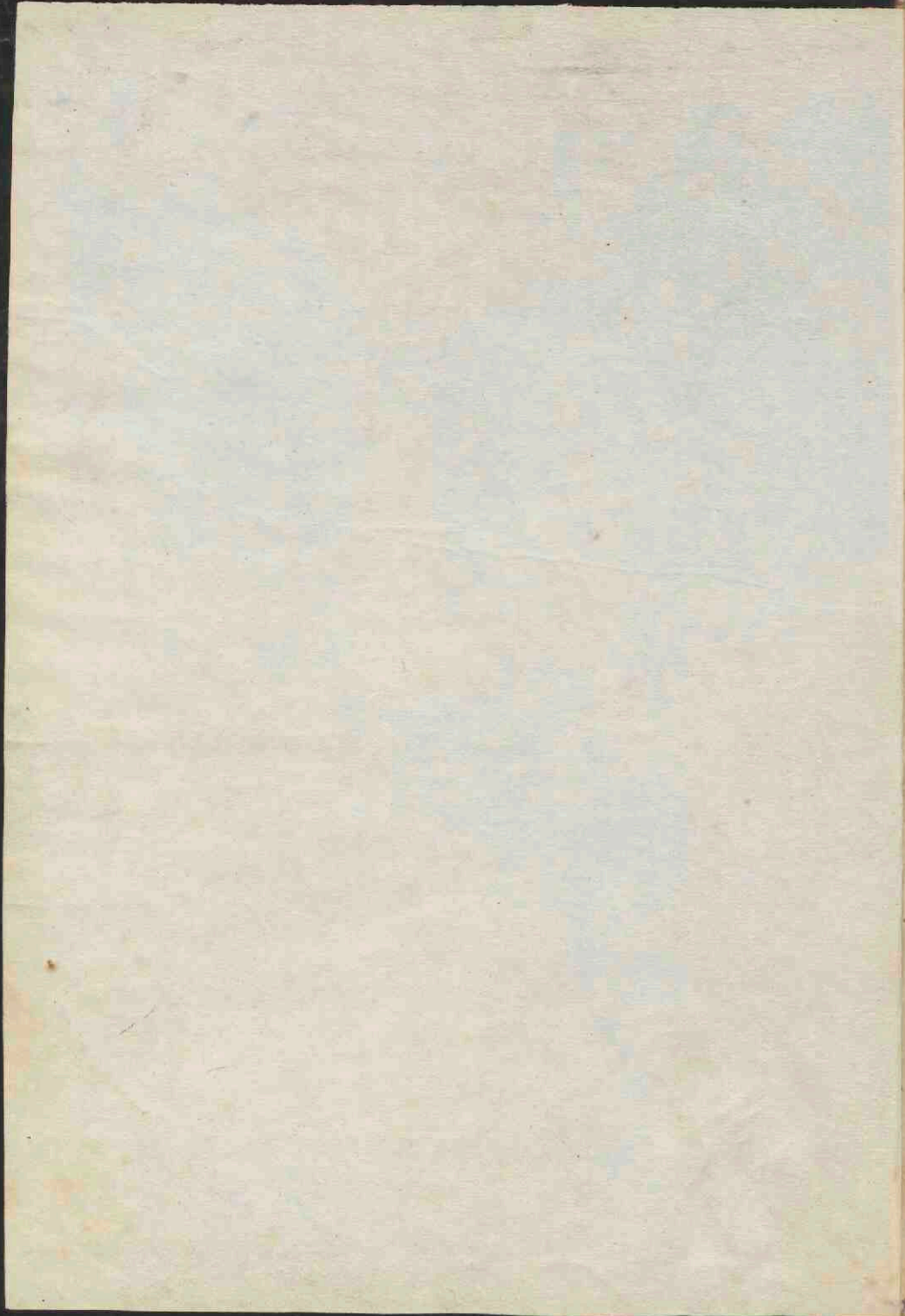
+0

665. Rodericus (Fernandez) de S. E11a, Oratio habita in die Pa-
rasceues 1477. [Rome, St. Planck] z. j. 4o. min. 182. F. 51
Type 2. — Rubr. β . — H* 13931. — BMC IV p. 90. — C II 2456. Pr. 3746.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a title or header.

Second block of faint, illegible text, possibly a subtitle or introductory paragraph.

Main body of faint, illegible text, consisting of several paragraphs. The text is too light to be transcribed accurately.



182. F. 51. 47
gcc
¶ Elegantiſſima oratio habita p̄ excellentiſſimū artium ⁊
ſacre Theologie Magiſtrum dñm Rodericum de ſancta El
la Hyspanum. Corā Sixto. iij. Pon. Mar. In magna Car/
dinalium Prelatorumq; frequentia In die Paraſceue. An/
no dñi. Mcccclxxvj. Incipit feliciter.

Dumilauit ſemetipſum factus obediens
uſq; ad mortem. mortem autem crucis. ad
Philippenſ. ij.

¶ Cum multa admirandaq; munera. S. p. ſint mortalibus ab hu
mane p̄ditionis initio diuinitus p̄ſtita nullum tñ ad deiiciendos
hoſtes p̄clarius. nullum ad compeditoy redemptionem ſancto: u;
diuinius. ac ſaluti humane p̄ducibilis. bñſicio crucis hodierno.
exiſtari poteſt. Quid enim ſalubrius cruce. que celoy oſtia re/
cluſit. venenoy vires extinxit. ſeroceſ beſtias repreſſit. orbem ter
rarum conuertit. omnia deniq; que homini aduerſabant hūmi de
iecta p̄ſtrauit. Aut quid nobis cōmodius q̄ crux. cui ſuffixus xp̄ſ
magne ⁊ excellentis eſt nobis virtutis exemplo. Cruce enim ſola
⁊ xp̄iani diuoſcimus. ⁊ xp̄um ſectamur. Unō dñs per Mar. xvj. c
ait. Si quis vult venire poſt me abneget ſemetipſum tollat crucē
ſuam et ſequatur me. Et diuinus Ap̄tuſ Paulus Galat. vj. Abſit
inquit mihi gloriari niſi in cruce dñi noſtri Iheſu xp̄i. Deuinxit
p̄pterea crux naturam humanā que in duos populos iam duduz
diuiſa tenebat. Quā rem Ap̄tuſ Paulus ad Ephe. c. ij. meminit
dicēs. Ut reconciliet ambos deo in vno corpore p̄ crucem interfici
ens inimicitias in ſemetipſo. Nam hoc crucis verillum quod xp̄z
militantes ſequimur. De quo Heſa. ait. Et leuabit ſignum in nati
ones ⁊ congregabit profugos Iſrahel. ⁊ diſperſos iuda colliget a
quatuor plagis terre. Hoc in q̄ ſignuz p̄fecto nihil aliud eſt q̄ no
ſtra inuicem caritas hominis ad deū gratia ⁊ reconciliatio ⁊ iuſti
cie originalis qua ille fallaciſſimus ⁊ calidiſſimus hoſtis nos pri
uauit reſtitutio. Nec aliud crux iſta quam coram cernitis eſt q̄



denicti hostis et recuperate felicitatis triumphus. De misterio igitur crucis ac christi passione dicturus vererer magnope nisi explora tam tue sanctitatis et huius sacri senatus erga christum pietate et humanissimam erga me censuram haberem. Proinde de acerbissima passione et indicibili tolerantia christi quis ferreo impijque pectore cum lacrimis et patientissime non audiat christianum sermonem. Atque hic totus infallor christianus erit. Non enim hodie iudico me aliquid scire nisi cum apostolo. I. Cor. ii. Ihesum christum et hunc quidem crucifixum. Conueniamus igitur oremusque insigne redemptionis nostre crucem ut ipsa que sola omnibus salutis nostre producentibus presidio adest det nobis digne eius misteria et reconditos altosque sensus delibare. Idque ecclesiastica illa oratione imploremus. O crux aue spes vnica.

Dumiliauit semetipsum.

Duo potissimum. B. p. de hoc altissimo crucis sacramento in hac eius diuinissima ac celeberrima die mihi cognitu digna videntur. Primum quod reus christus homo sanctissimus idemque deus mortem mortem inquam turpissimam amarissimamque crucis subire voluerit. Alter passionis acerbitas lacrimis compunctionis ac penitentiae plena que si ut solet. S. r. suas benignissimas aures accommodauerit quam strictissime percurram ut possim cum apostolo ad Ephe. c. iii. comprehendere crucis longitudinem latitudinem sublimitatem et profundum. Primam huius vere salutaris atque stupende passionis causam tamen et si alta sit providentia creatoris mundi atque rectoris. Ro. ii. et inscrutabilia sint iudicia eius et inuestigabiles viae eius. Veruntamen si quid eo docente sapimus et theologice altiusque reperamus voluntatem arbitror fuisse diuinam. Nampe haec prima summaque ratio et causa est rerum omnium atque motionum. Que quidem non habet causam si absolute loquamur cum causarum omnium prima existat. Ea quippe decreuerat ab eterno deus in misterio prescientiae suae qua omnem temporis varietatem supergrediens in suae simplicitate

198
2

tis presentia humanum casum preuiderat neminem ad paradisu
posse admitti. nisi in vno homine tanta esset humilitas que toti
humano generi sufficere posset. Ad est autem inuentus quispiam
mortalis. in quo hoc diuinum institutum posset impleri. nisi leo
de tribu Iuda. Apoca. v. Qui aperuit librum ⁊ soluit signacula ei⁹
implendo in se omnē iusticiam. i. consumatissimā humilitatē qua
humiliauit seipm. Philip. ii. Factus est obediens vsq; ad mortem.
mortem autem crucis. Hanc primam causam aperuit Hesa. xliij.
cum inquit. Dñs voluit conterere eum in infirmitate. Fuerunt
⁊ alie permulte cause vt voluntas humana xp̄i ⁊ eius caritas qui
bus sponte propria passioni se obtulit sortitus profecto erat sp̄i
tus eius ex vnione ad verbum diuinum corpus suum ab omni lesi
uo inflicto tutari posse. Fuit propterea causa. cōmissum humanuz
dyabolus instigando. Pylatus ex pauore condemnando. Judas
prodendo. Iudei accusando. Gentiles rem conficiendo. Et cōplu
res alie quas incidamus oportet. ne nimium sero. ad vtiliora veni
amus. Tametsi opere precium sit eam non preterire quam neces
sitati conditionate suppositionis. aut finis scolastici tribuunt. Ea
quippe est ne falleretur prefinicio diuina que de ista morte ora p
phetarum ab initio resoluerat atq; cōpleuerat. Unde dñs apud lu
cam. caplo. xliiii. ait. Filius hominis fm quod scriptum est vadit.
Et iterum per eundem. Nec sunt verba que locutus sum ad vos
cum adhuc essem vobiscum. quoniam necesse est impleri omnia
que scripta sunt in lege Moyfi prophetis ⁊ psalmis de me. Et quo
niam scriptum est. Oportet xp̄m pati ⁊ resurgere a mortuis. Verū
enimvero cum tam Hebrei q̄ impius faustus manicheus hunc
euangelicum locum inapudensissima fronte inficientur. non erit
ab re eorum sacrilegos atq; impios ausus q̄ breuissime cōpescere.
Equidem figuras atq; sacrificia que hoc sacrosanctum crucis mi
sterium pertēdebant vitande prolixitatis causa transibo ne effica
tiora testimonia temporis angustia preterire compellar.
¶ Incipiamus igitur a Patriarcha Jacob qui cum iam Israhel

72
in egipto moriturus filios suos pphetice bñdiceret vt habet Ge
nes. xlix. ad iudā ex quo xps puerfus ait. Catulus leonis iuda ad p
dam fili mi ascendisti requiescēs accubuisti vt leo quis suscitabit
eum. lauabit in vino stolam suam ⁊ in sanguine vne paliū suū. ver
bo accubitus mors xpi. pphetice predicta est ⁊ nō necessitas. Sed
ptās in mortē nomine leonis significat. ad quā ptātem pertinet
qd̄ de resurrectione adiūgit. Quis suscitauit eū. hoc est nullus ho
minū. sed ip̄e qui dixit Jo. ij. Soluite templum hoc ⁊ in trib⁹ die
bus reedificabo illud. Sublimitas autē crucis prenotat cū inquit
Ascendisti requiescens accubuisti. Hoc enī est qd̄ euangelista ait
Jo. xix. Inclinato capite dedit spiritū. Stola hō eius quā lauat in
vino ⁊ paliū quid est nisi ecclia. Et in p̄mo Regū volumine. c. ii.
Anna in Cantico ait. Dñs mortificat ⁊ viuificat deducit ad infe
ros ⁊ reducit. Ita ne verba hec vni⁹ putabunt esse muliercule de
nato sibi filio gratulātis tantū ne mens hominū a luce veritatis
auersa est vt nō sentiat sup̄gredi modum femine hmōi verba que
fudit. nā qui pp̄rio filio nō pepercit sed pro nobis omnib⁹ tradi
dit eū. Ad Rom. viii. Isto vtiq; mō mortificauit eū. ⁊ q̄ suscitauit
a mortuis eundem rursus viuificabit. Et q̄ in exilio pphetarū
de xpo dauid vox eius agnoscit̄ psal. xv. Ad dereliques animaz
meā in inferno eundem deduxit ad inferos ⁊ reduxit. Et in psal.
lxxviii. Quis est hō qui viuere ⁊ nō videbit mortē eruet animā su
am de manu inferi. Quis quis est nisi xps Ihesus. De quo dicit
Apl⁹ ad Ro. vi. Q̄ surgēs a mortuis iā nō morit̄ ⁊ mors ei v
tra non dñabit. Et in psal. xv. Eripies inquit me de tradictioni
bus populī ⁊ stitues me in caput gentiū. Qd̄ ita clax est de xpo.
vt nō solū infideliter ⁊ infelicit̄ sed etiā impudenter neget. Et
in psal. xx. passionis sue humilitatē graui cū exclamatione expo
suit dicens Deus deus meus respice in me quare me dereliquisti.
Et paulo post. Om̄es videntes me deriserunt me locuti sunt labi
is ⁊ mouerūt caput. dicētes Sperauit in dño eripiat eum. Et post
multa que ap̄tissimā pphetiam p̄tinent addit. Foderūt man⁹ me
as et pedes meos. dinumerauerunt omnia ossa mea ipsi vero psi

109
3

derauerunt ⁊ inspexerunt me. Quibus plane verbis in cruce cor-
pus significauit extensum. manibus pedibusq; confixis. ⁊ clauoꝝ
transuerberatione p̄fossis. eozq; modo se spectaculum p̄siderantibꝫ
⁊ p̄spiciētibus prebuisse. Addens etiam. Diuiserunt sibi uestimēta
mea ⁊ super uestem meam miserunt sortem. Que prophetia quē
admodum cōpleta sit euāgelica lectio demonstrat. In Psalmo eti-
am. iij. ex p̄sona xp̄i canit. Ego dormiui ⁊ soporatus sum ⁊ surrexi
quoniam dñs suscepit me. An forte quispiam ita desipit vt cre-
dat prophetam velut aliquid magnum nobis iudicare voluisse q̄
dormierit ⁊ exsurrexerit. nisi somnus iste mors esset. et euigilatio
resurrectio. quam de xp̄o sic oportuit prophetari. Nam et in .xl.
Psal. multo manifestius id ostenditur. vbi ex persona eiusdem me-
diatoris more prophetico tanq̄ preterita narrat. que futura pro-
phetabantur. quoniam que futura erant iam in p̄destinatione et
p̄scientia dei velut facta erant. inimici inquit mei dixerunt ma-
la mihi q̄n morietur ⁊ peribit nomen eius. Et de p̄ditore subdit.
Ingrediebatur vt videret ⁊ egrediebatur foras. s. ut proderet. ⁊ cū
diceret verbum iniquum constituerunt aduersum me. i. decreue-
runt me interficere. Subdit. frustra eos tantū facimus cōmissu-
ros. Dicēs. Nunquid qui dormit nō adiciet vt resurgat. ⁊ tā mag-
num occisionis nephas nō impune facturos p̄sequēribus indicat
versibus inferēs. Etenim homo pacis mee in quo speravi qui ede-
bat panes meos magnificauit sup me supplantationē. Tu autem
inquit dñe miserere mei resuscita me ⁊ retribuā eis. quis hoc iam
neget qui iudeos post passionē resurrectionēq; xp̄i de sedibus su-
is bellica strage ⁊ excidio funditus eradicator videt. Et in Psal.
lxxvij. Dederūt in escam meā fel. ⁊ in siti mea potauerūt me aceto.
Et mox intulit. Fiat mensa eoz coram ip̄is in laqueū ⁊ in retribu-
tiones ⁊ in scandalum. Obscurent̄ oculi eoz ne videant rē. que nō
optando sunt dicta. sed optādi specie prophetādo. que quoniam in
Salamonis p̄sona cōscripta est. ideo eius titulo inscribitur. ita ha-
betur. c. ij. Circūueniamus iustum quoniam inutilis est nobis ⁊ cō-
trarius operibus nostris. Et post multa contumelia et tormenta

interrogemus eum. morte turpissima p̄demnemus eū. Erit enī re-
spectus et sermonibus illius. In puerbioꝝ propterea libro. c. i. le-
gimus viros impios dixisse. Abscondamus tendiculas contra in-
fontem. deglutiamus eū sicut infernus viuentem. ⁊ integꝝ quasi
descendentem in lacum omnem p̄ciosam substantiam repiemus.
Qd̄ non ita obscurum est vt de xp̄o ⁊ possessione eius eccl̄ia sine
operosa expositione nō possit intelligi. Tale enim aliquid malos
colonos dixisse dñs in Euāgelio ostendit. Venite occidamus euz
⁊ nostra erit hereditas. Ose. vero. p̄pheta. c. vi. ita de passione ⁊ re-
surrectione ait. Sanabit nos qd̄ est per mortem suam. Et sequitur
Viuificabit nos post duos dies. ⁊ in die tertia suscitabit nos scilz
consurgendo ei. Sed quemadmodum dicit Ap̄lus. Colo. iii. Si cō-
surrexistis cum xp̄o que sursum sunt querite. Desa. vates nobilif-
simus ita multa de xp̄o predicat vt a quibusdam euangelista q̄ p̄-
pheta potius dicatur. qui inter q̄ plurima vaticinia hec preclarif-
sima de xp̄i morte perhibuit. Sicut obstupuerunt sup te multi sic ī
gloriosus est inter viros aspectus eius. ⁊ gloria ei⁹ inter filios ho-
minū. Et iterum. c. l. Dedi corpus meum percutientibus genas
meas. velantibus faciem meam non auerti ab increpantibus ⁊ cō-
spuentibus in me. Et postea. c. liii. Vere languores nostros ip̄e tu-
lit. et dolores nostros ip̄e portauit. et nos putauimus eum quasi
leprosum. ip̄e autem vulneratus est propter iniquitates nostras.
Et post longam de xp̄i morte historiam potiusq; prophetiam con-
cludit. Rursus iustificabit ip̄e iustus seruos meos multos pro eo
q̄ tradidit in mortē animā suam. ⁊ cum sceleratis reputatus est.
⁊ ip̄e peccata multoꝝ tulit. ⁊ pro transgressoribus rogauit. Que
si exponere curem eloqui prophete obrundetur sapor. Et Hyere.
Treno. iiii. ait. Spiritus oris nostri xp̄us dñs captus est in pecca-
tis nostris. cui diximus. sub vmbra tua viuemus in gentibus.
Jone. ii. Jonas autem propheta non tam sermone q̄ sua quadam
passione prophetauit xp̄m profecto apertius q̄ si eius mortem re-
surrectionemq; voce clamaret. Ut quid enim receptus est in ven-

tre beluino ⁊ die tercio redditus. nisi vt significaret xpm de profundo inferni die tercio rediturus. Daniel quoq; ait caplo. ix. post ebdomadas. lxii. Occidetur xpus et non erit eius populus qui eum negaturus est. Et zacharias. c. ii. Appenderunt mercedem meam triginta argenteos. Et subdit. decorum precium quo appreciatus sum ab eis. Et iterum caplo nono. Cum humilimum regem venturum filie spon prophetaissent apostrophatis ad regem mortem eius prenunciat dicens. Tu quoq; in sanguine testamēti tui emisisti vinctos tuos de lacu in quo non est aqua. qui lacus humane miserie siccam profunditatem quoddammodo ⁊ sterilem. vbi non sunt. fluenta iusticie sed iniquitatis lutum significat. De quo etiam lacu in psal. xxxix. dicitur. Et eduxit me de lacu miserie. et de luto fecis. Obmutescant igitur hostes crucis qui in sacris codicibus mortem xpi prenunciatum negant. Nec est ambigendum deo cui cuncta ad nutum obediunt alium liberationis humane modum fuisse possibilem. Sed sic iusticia vincitur dyabolus non potentia. Et magne immortalitatis spei proponitur nobis xpus qd nostrum dignatus sit inire consortium. ⁊ mala nostra moriendo perferre. Accedit qd cum tanto precio scilicet sanguine xpi nos redemptos animaduertimus. immunes a peccato nos conseruare studemus. ⁊ maximam dignitatem humanam in victore xpo homine cognoscimus. Passum est enim verbum diuinum carne ⁊ crucifixum carne. id est fm humanam naturam. Juuenili autem etate vt magis caritatem erga nos suam ostenderet. Proinde ne etas que fert omnia defectu senili eum afficeret qui omni morbo caruit. Postremo vt in florente iuuenta moriens et resurgens futuram resurgentium floridam conditionem in seipso premonstraret. Etate nimirum mundi perfectissima. Qua et ingenia. Et artes. omnesq; mentes florebant scilicet Anno mundi 5. 2. 30. Libertatis anno. xviii. duobus geminis consulibus. Mense primo qui Aisan ab hebreis a nobis aprilis nuncupatur.

xliij. vero luna que ab Jobē diem naturalem faciente hebreo mo-
re a vespera. ciiij. cōputatur. Hora autēz terciā sū Marcum si ad
linguas crucifigentū Sexta vero sū alios euangelistas si ad cru-
ci affixionem referatur. Et si nōnulli vicio scriptoris hanc differē-
tiam tribuant. Nec est ab re q̄ Hierosolimis mortē subijit. Quip̄
pe Hierusalem locus sacrificijs dicitur erat. Et quia in medio ter-
re habitabilis sita inde vti a corde in omēs partes terre virtutem
crucis processuram significavit. Scriptum enim erat Hesa. ij. De
syon eribit lex. Et iterum Hesa. xxix. Et exiet ex syon qui eripiat
z auertat impietatem ex Jacob. Decebat preterea humilitati eius
qui abiectissimum mortis elegerat vt in celeberrimo loco occisus
minore confusione afficeretur. Extra portas vero vrbis non sub-
recto. nō in templo vt z populo illi gentibusq̄ cōmune sacrificium
sui corporis haberetur.

Video Beatissime pater sermunculum meum per causas ac circū-
stantias dominice passionis prolixius fortasse q̄ decuit traduxisse.
Quamobrem ad eius acerbiteriam aperiendam longe breuior si
paulisper me fertis cursus conceditur. Que profecto me dixerim
pijsimos quales vos estis verum etiam agrestes z indomitos vi-
ros ex silice excisa precordia ad luctum cōmoueret illos animi mo-
tus quos greci pati. Nostrorum autem quidam sicut Cicero per-
turbationes. Quidam affectiones vel affectus. Quidam vero si-
cut Apulleius e greco expressius passiones vocāt tam Platonici
z Peripatetici q̄ Seno z crisipus stoicorū princeps. et n̄e sacre l̄e.
in quibus xp̄iana eruditio continēt. in sapientē posse cadere si in-
tegra maneat rationis censura assuenerāt. quo pacto et animi et
corporis passiones et quidem vehementissimas z maximas xp̄m
subijisse. quis qui crucis fructum p̄sentit ignorat. Nam si alia tace-
amus num omne genus hominum vt iudeos gentesq̄. viros. fe-
minas. principes. ministros. familiares. z ignotos in eum con-
spirasse parum ad augēdum dolorem putemus. Huc accedit crux.

202
5

genus mortis amarissime. Quid enim durius quā pedibus manibusque affligi. ubi nerui et eapropter dolorum sensus maxime viget atque corporis grauitas pendentis et exaltatio spiritus diuturna grauior est quā si vno casu vitam quis finiat. Aurit preterea dolorem. cecitas ferientium. Discipulorum fugientium scandalum. Optima corporis complexio. quam in miraculosa per spiritus sancti fabricationem admiraculose facta semper perfectissima sunt sortitus erat. Adde quod in christo non est mitigatus dolor inferiorum virium per superiores. vti in aliis martiribus. accidere solet Quia cuiusque suo fungi officio permisit. et quod maiore sapientia et caritate pro maximo scilicet primi parentis commissio maxime contriuit. Et quod vita eius tante dignitatis fuit potissimum propter diuinitatem vnitam vt de eius amissione etiam ad breue momentum grauissime dolendum esset. Quamobrem exclamat per Hyperemiam caplo. xii. dicens. Dedi dilectam animam meam in manibus inimicorum eius. Et iterum per eundem treno. primo. O vos omnes qui transitis per viam attendite et videte si est dolor sicut dolor meus. Omitto quod tota anima christi ex parte subiecti corporis cui per essentiam vnita patiebatur. licet ex parte obiecti summa voluptate frueretur. et pleraque alia quo citius paucos euangelii locos percurram. Offert sese in primis impudentissimus proditor discipulus Judas. intestinum occultum. ac domesticum malum. De quo vox illa diuina. Miche. v. Inimici hominis domestici eius. huius inquit vnde vox illa sceleris plena est. Quid vultis mihi dare. et ego vobis eum tradam. Et modum traditionis prebuit. dicens. Quemcumque osculatus fuero. pro eo quod porro cogitauit. quid ausa est infelix mens detestandum facinus. Quibus post hec oculis magistrum asperxit. Quo osculatus est ore. Quod signum prodicionis dedit. Quicumque osculabor inquit. Confidebat profecto in lenitate magistri. Que res permaxime illum confundere et omnimodum priuare venia sufficit. Vnde acerbos conscientie tanti sceleris stimulos non ferens impiissimam animam corpusque dei miser

ricordiam exiciabiliter desperans in sese seuiſſimus occidit. Inter
ea dñs intensius orat ad patre ꝛ dicens. Pater ſi poſſibile eſt trãſe
at a me calit iſte. Teruntamen non ſicut ego volo ſed ſicut tu.
Ubi duplicem in ſe contra Euticem. Seuerum. Apollinarium. Ae
ſtorium. Nacharium. Antiochenum. Cyrillum. Alexandrinũ. Ser
giũ. Conſtantinopolitanum. eorumq; ſequaces voluntatẽ demon
ſtrat. quibus accedit ſenſualitatis affectus. quo deo ꝛ ratione ſic
dictantibus in orationem prumpitur. Atq; ne poſſent here tici di
cere q; ſolitudinem. triſtitiã. orationemq; iſtã ſimulauit. Idcirco
ꝛ ſudores vberius velut quaſi gutte ſanguinis decurrẽtes in tetrã
dã fluxerunt. ꝛ mille ſigna timoris apparuerunt. Nec defuit mini
ſter angelus confortans humanitatem eius hijs verbis. O lux de
cus ꝛ ſpes fidiffima. angeloz ꝛ hominum. quibus tamdiu relucta
ris anguſtijs. Memento obſecro obediẽtie Iſaac ꝛ patris inſti
tutũ mittẽtis. ꝛ te ſine humanum genus redemptum iri nõ poſſe
rumpe igitur ſtrenue dudum mortis caliginẽ. oppreſſis ſer opem
expecta dñm viriliter age. confortetur cor tuum ꝛ ſuſtine dñm. qñ
quidem tibi per patrem oblato reſurrectio nomenq; ſupremum et
ſempiterna gloria manet. Porro ex xpõ propheticum illud respon
ſum agnoſcimus. Pſal. xxvi. ꝛ xciii. Paratum cor meum deus. Pa
cor meuz. ſm enim multitudinem doloruz meorum in corde meo
conſolationes tue letificauerunt animam meam. Continuo p ſate
lites captus. atq; ad Cayphe principis ſacerdotum tribunal duc
tus. q; ſe parem deo adiuratus rñderat. blaſphemauit inquit Cay
phas. ꝛ quo atrocius xpõ dictum videretur ſtatim ſcidit veſtimẽta
ſua. oblitus precepti quod de pñcipe ſacerdotum in leui. c. xxi. le
gerat. Veſtimẽta ſua nõ ſcidet. Cumq; hoc facto eos ad xpõ con
demnationem impelleret. ſubclamant. Reus eſt mortis. Et mor
ſpuentes in faciem eius. colaphis eum ceciderunt. Alii autem pal
mas in faciem eius dederunt. velantes ei faciem. ꝛ petentes.
Prophetiza nobis xpõ quis eſt qui te percuffit. et alia que animũ
meminiſſe horret. luctuq; refugit. Nam quid huic contumeliẽ po
teſt equari. cum deo fit iſta tam nepharia. tam inſignis iniuria.

Cum in faciem illam venerabilem. quam fluctus maris reueriti sunt. quam sol in cruce videndo radios occuluit. Spuebant. Cede bant. Caput percutiebant. Dabunde animos suos explentes. Dic Petrus qui paulo ante capi martiriū videns. adeo ob amorē incē sus efferbuit. vt stricto gladio seruū pcusserit. Quando magis at q̄ magis inflammati debebat. tot tantaq̄ in xpm obpropria vidē q̄ audiens. pauore superatus. bis terq̄ negauit dicens. Non noui hominem. Idcirco autem diuina prouidētia permisit. vt princeps ipse Apostolorum laboretur. Quo ergo peccantes duriozem sen tentiam proprij casus consideratione temperaret. Sed sunt non nulli. pio erga Apostolum Petrum affectu locum hunc ita interp tantes. Non noui hominem. quia noui deum. Alij vero dicunt q̄ ex pietate negauit. ne foras eiiceretur. quod q̄ friuolum sit nemo sane mentis ignorat. Si enim Petrus non negauit ergo sefellit p̄ scientia dñm qui dixerat. Ter me negabis. Et iterum. Spiritus quidem promptus est. caro autem infirma. Et alibi. Et tu aliquā do conuersus confirma fratres tuos. Nec tamen negans Petrus directe caritatē amisit. s. per actuaalem contemptuz. Sed vt Baron Erod. xxxiii. Erranti populo ad ydolum fabricandum non con sensit inductus sed cessit obstrictus. ita Petrus timore victus deo permittente cedens. qui est actus contrarius caritati. indirecte ca ritatez amisit. sed subito eam recuperauit. Missa tñ hec faciamus Postea damnatum Ihesum deducunt ad Pylatum. calide cogitā tes vt sententia ab eis prolata executioni mandareñ. Et perinde ac iniquus tirānus ⁊ factiosus iurisdica videreñ morte necatus. Sedet pro tribunali iuder. querit causam p̄demnationis. quā cum nō reperiret. quūmo ⁊ testimonio vrozis p̄ somnia perterritē. ⁊ oī bus sanctitatē non flagitiū probantibus argumentis eum e mani bus eorum maximo cum studio conat̄ eripere. Vex post mlta am bitione retinende dignitatis ignauissime flexus. cruciādū. flagel lādū. deridēdū. ⁊ illud serenissimū sc̄tissimūq̄ caput. nūc pugnis. nū calamo cedēdū. nūc xo corona ex spinis p̄texta decorādū. ⁊ qm̄ hec pua videbant̄. tādē cruci nudū affigēdū turbe ipie dedit. Ubi

vt nihil a dolore vacaret acetum ministri ori admouent. Nec hiis
furoribus animū expleat nisi in patibulo pendentē derideāt. Et
transeūtes amaris eū impetāt verbisq; rebus ip̄is nonnunq̄ sunt
grauiora. Et qm̄ scriptā a Pylato cām de qua dñs p̄ Hesa. c. xii. p̄
dixerat. In die illa erit altare dñi in medio terre. ⁊ titulus dñi iur
ta titulū eius. Nūc inq; titulum tollere nō poterāt. egre enī fere
bant regem suū subscribi. quē sordido seruilisq; mortis genere vita
defungi coegerant. atq; Pylati mentē immotā cernebat. dicentes
Qd̄ scripti scripti. Ideo vituperādo nitebant ostēdere q̄ rex nō es
set. vñ tumultuātes in vulgus aiebāt. Si rex Israel est descēdat
nūc de cruce. Et itez. Alios saluos fecit seipm̄ saluū facere nō pōt
Et rursus. Si vult eū de? saluet nūc eū. O insani scelestiq; ac proz
sus amētia ceci homines. an p̄phete nō erāt quoniā eos deus a p̄
culo nō eripuit. imino vero erāt. vñ etiā testimonio. ⁊ si a vobis i
iuria vexarent. quid igit̄ huic furozi vñ par existimari pōt. nihil
enī vel dicēdo vel faciēdo aduersus xp̄i estimationē hoc astu effice
re valuistis. Nā ⁊ Cēturio p̄fessus est dicēs. Vere fili? dei erat iste
Et latro qui vitā omnē in sceleribus egerat tūc maxime qm̄ ista di
cebatis. regni eius fecit mentionem. ⁊ plebs ipsum amare flebat.
Et eclipsis de celo a sexta vsq; in horam nonā apparentes vestruz
probat vt vel tunc ira deposita non nihil p̄nie ab hoc signo conse
queremini. Mirabilius certe erat talia efficere dum esset in cruce.
q̄ a cruce descendere. Hanc eclipsim non canonico siderum cursu
accidisse ex hijs constat q̄ in plenilunio accidit. et q̄ cum nona
hora luna esset sub sole eodem vesperi apparuit in orizonte orien
tis soli per dyametrum opposita. Item cepit a parte orientali ob
scuritas et defuit ab occidentali preterea tres horas durauit cum
naturalis solis eclipsis propter motus lune velocitatem breui ve
lut momento pertranseat. vnde fortasse luna sub sole quieuit.
Prophetauerat autem de ista eclipsi longe ante Iheremias dicēs
caplo. xv. Occidit ei sol cum adhuc esset dies. Rursumq; Amos ca
plo. viij. Erit in die illa dicit dñs occidet sol meridie ⁊ tenebresce
re faciam terram in die luminis. Apparuerunt et tanti facinoris

203

per multa alia signa que si nō ab xp̄o sed a patre facta putabant. Oportebant tamen cum ire diuine forent indicia p̄pter hoc amoueri atq; cōpungi. Clamat enim in fine tenebrarū vt intelligerent adhuc eū viuere et ab eo tenebras factas ⁊ vsq; ad extremū sp̄m honorari ab eo patrem discerēt. Deus deus meus vt quid dereliquisti me. Que vox relum tēpli scidit. monumēta apuit. tēplum ipsius in desolationem redegit. indignos illos esse qui in eo p̄uersarent ostendens. ⁊ qz homines cū moriunt̄ vix vocem emittere p̄nt vt ex hoc se deū mōstraret clamās itez voce magna emisit spiritum. At post hec unus de militibus p̄terue accedens. lancea latus eius percussit atq; apuit. Nō enim eos satiauerat q̄ caput corona calamo pugnis. faciē spuris. maxillas alapis. corpus reliquū flagellis. nuditate amictu clamidis adoratione silata. manus calamo. quē pro sceptro tenere dederūt. Os quoq; ip̄m ⁊ linguam aceti ac fellis portione quibus nīl vnq; acerbius excogitari pōt. sed eo impietatis deuenerunt vt mortuū iā corpus vererēt. Sed vos appello tortores. tecū oro quondam dñi popule si tecū xp̄us p̄pheticis per Michēam. c. vi. vocibus nunc vteretur qd̄ esses illi queso respōsurus. Popule me? quid feci tibi aut quid molestus fui tibi. elegi Jacob dilexi ac foui. sc̄rificauī p̄ez tuū Abrahā. ⁊ manifestavi me sibi ita vt in ple sua cognosci solum p̄tentus essem. Cum in ergastulis Egyptiorū grauissime p̄mereris signis atq; pdigiis te liberaui. ac mare rubrū siccū te transire pede feci. vnda hinc atq; hinc cedēte que in sese virtute mea rediens. In Exodo leuitico numero ⁊ Luca ⁊ ceteris hostes tuos coopuit ⁊ oppressit. sed cū in deserto ī via ⁊ in aquosa tenereris ad viā die noctuq; colūna nubis ignis p̄cessi. ad potū vero aquas que p̄ amaritudine bibi nō poterāt ligno immisso dulce feci ⁊ p̄ virgam percussa petra tāte multitudinī habundantia fluente p̄bui. māna esurienti omne delectamentum in se habens de celo misi. Cum carnibus desiderares vesci que tanto populo nulle sufficere videbant̄ volatilibus suauissimis castra cōpleui ⁊ cupiditatis ardorē fastidio sacietatis extinxi. cunctos hostes tuos p̄ te expugnaui. terra fluente lac ⁊ mel te donaui. atq; vt

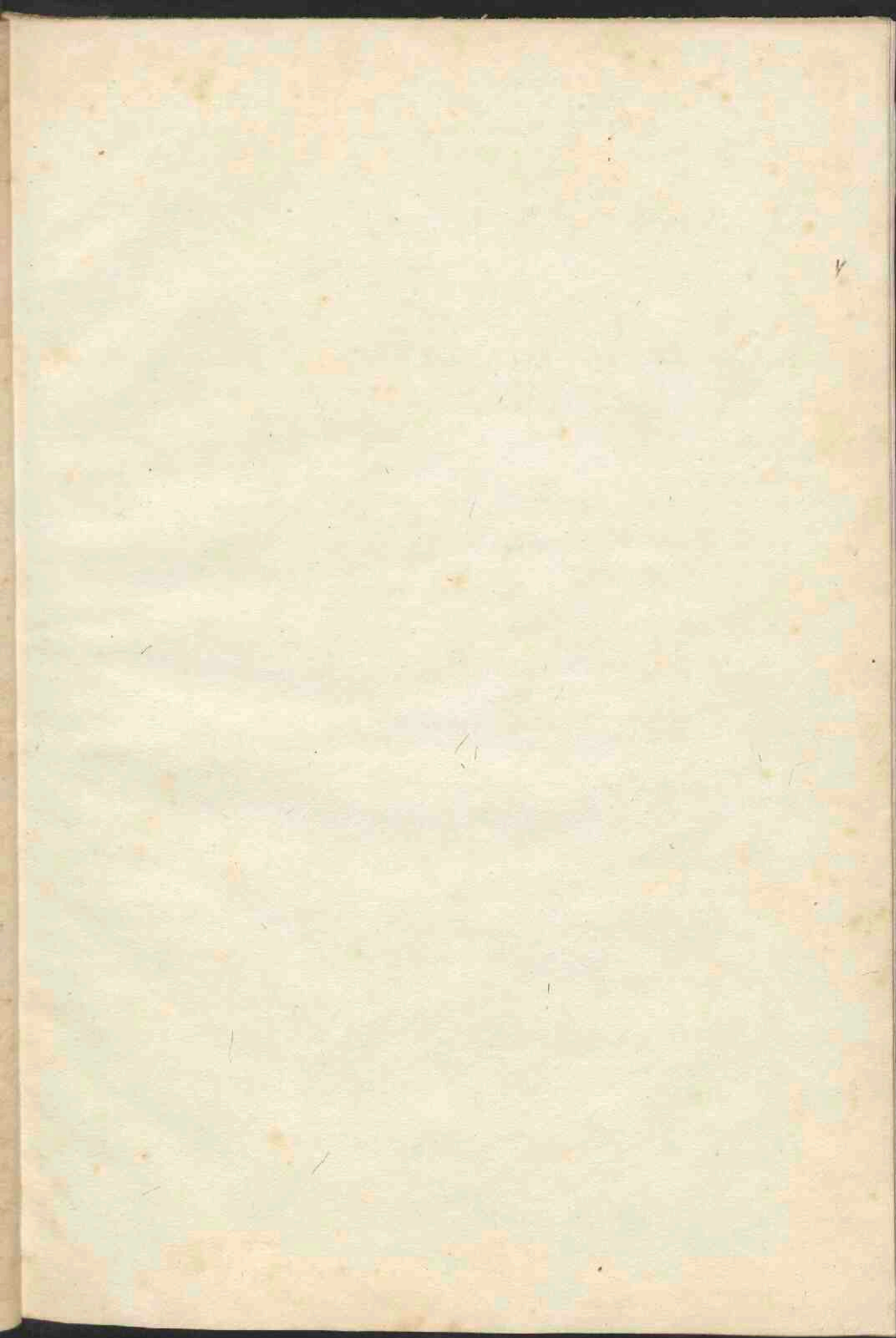
reliqua erga te immensa beneficia taceã· tibi soli legem meaz dedi
ex te sacrosanctam humanitatis mee carnem accepi· ⁊ ad te solum
me missum dixi· At pro om̃ibus hiis hecine reddis dño deo tuo
popule stulte ⁊ insipiēs tu acerbissimos cruciat? in bñfactorē dñz
deū tuū ingratus parasti· ⁊ pro summa copia bñficioꝝ summā co
piã tormentoꝝ repēdisti· ⁊ incredibili siti ad hauriendū meū sang
uinē aduolasti· At nos o p̃res qui maiora hiis munera ab xp̃o rece
pimus· pponamus ante oculos ñros ducē salutis ñre xp̃m· et bñc
crucifixū reuocem? p crucifixā salutē· obsecro· ⁊ infigam? animis
q̃ lenissimus fuit dñs cū pditore· q̃ liberalissim? erga discipulos
vigilantissimus in cōem mūdi salutem· p̃st̃atissimus in tormētis·
obsequētissimus p̃i· clemētissimus in tortores· Discamus a cruce
nostris cupiditatibus impare· parcere furori· odia eradicare· pro
malis bona tribuere· p̃tumelias pro xp̃o equo animo p̃ferre· libidi
nes refrenare· sp̃nere voluptates· arcere auaritiā· honores cō
temnere· animā pro ouibus exponere· de cunctis vicis triūphare
omnesq; animi labes repellere· Tu vero indulgētissime dñe Iher
su xp̃e ea caritate qua hodierna die hanc ecclesiam tuo sanguine
cōparasti· p̃tege eā obsecramus· Nā p̃pter te mortificat̃ tota die·
estimata est velut ouis occisionis· Si enī p̃teream? eas p̃secutiōel
que a Nerone· Domitião· Traiano· Antonino· Seuero· maximo
decio· Valeriano· Aureliano· Diocletiano· Maximiaño· Si mitta
mus Julianā apud Antiochiã· Valentinā· Gothianā· Persianā·
Linquamus istā sane p̃secutionē nouissimā quā ab immanissimis
hostib? turchos dico quot ānis patit̃ equo tādiu aīo patieris· Nō
ne aliqñ extingues· siquidē nisi abenas furētis belue cōpescis extig
uet nunq̃ de terra nomē tuū· q; pignus abste accepim?· Mathei
xxvi· q; nobiscū p̃manebis vsq; ad p̃sumationē seculi· sed venient
p̃chdolor· imple gētes in hereditatē tuā ⁊ polluetes sanctuariū tu
um· ponēt̃ mortalia seruoꝝ tuoꝝ p̃scā volatilibus celi· ⁊ carnes san
ctoꝝ tuoꝝ bestiis terre· effundētes sanguinē eoz̃ sicut aquā in cir
cuitu Iherusalem· ⁊ vagabit̃ nomē tuū· Et hanc urbē arcem reꝝ ⁊
caput orbis certā tui nois sedem nō tenebit· Memēto igit̃ obpro/

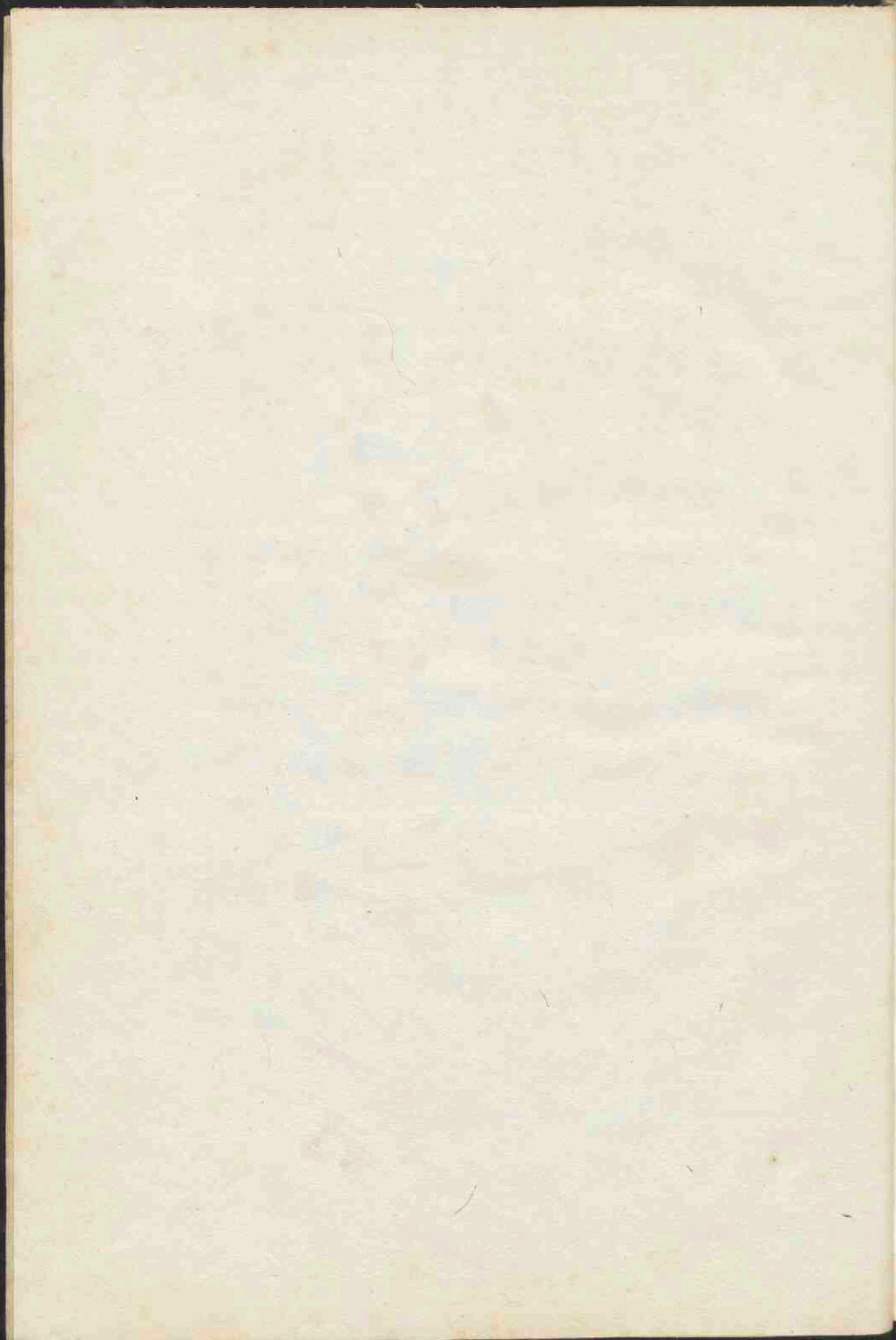
209
bri seruoꝝ tuoꝝ. excita potentiã tuã. ⁊ abige a grege tuo lupum
hunc rapaciſſimũ. respice tandem respice queſumus ſup hãc ecclia
tuã. ſup hunc vicariũ tuũ Sctiſſimũ dñm noſtrum Sixtũ. quẽ be/
nigniſſimũ ecclie tue paſtorẽ p̄ſeſſe voluisti. ſup hº orbis terre cõe/
ampliſſimũ diuiniſſimũq; p̄ſilium. ⁊ ſup om̄es xp̄ianos filioſ tu/
oſ pro quibus nõ dubitaſti humiliare te ipſuꝝ vſq; ad mortẽ. mor/
tem autẽ crucis. Uoſ vero Ap̄loꝝ principes Petre ⁊ Paule huius/
nauis remigeſ. ⁊ loci huius p̄ſidia tutiſſima. adefſore nobiſcũ ſup/
plices. vt veſtris apud xp̄m auſpitiis freti. pacem oppreſſiſ hoſti/
buſ impetremuſ. qua ſoli xp̄o cõmoriãmur. p̄ſurgamũ. ⁊ p̄regne/
muſ p̄ infinita ſeculoꝝ ſecula Amen. ¶ Finis.

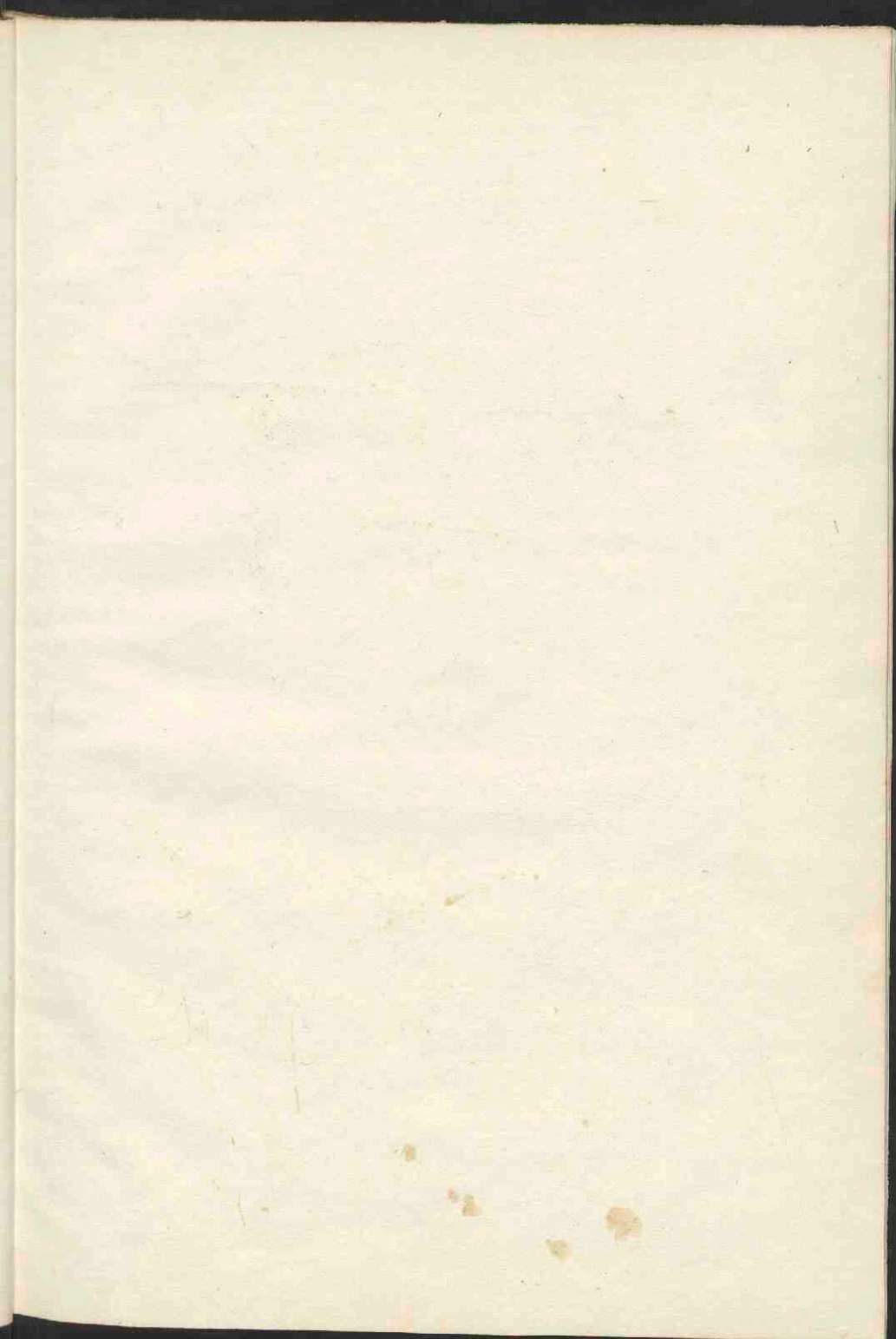
A 97766g

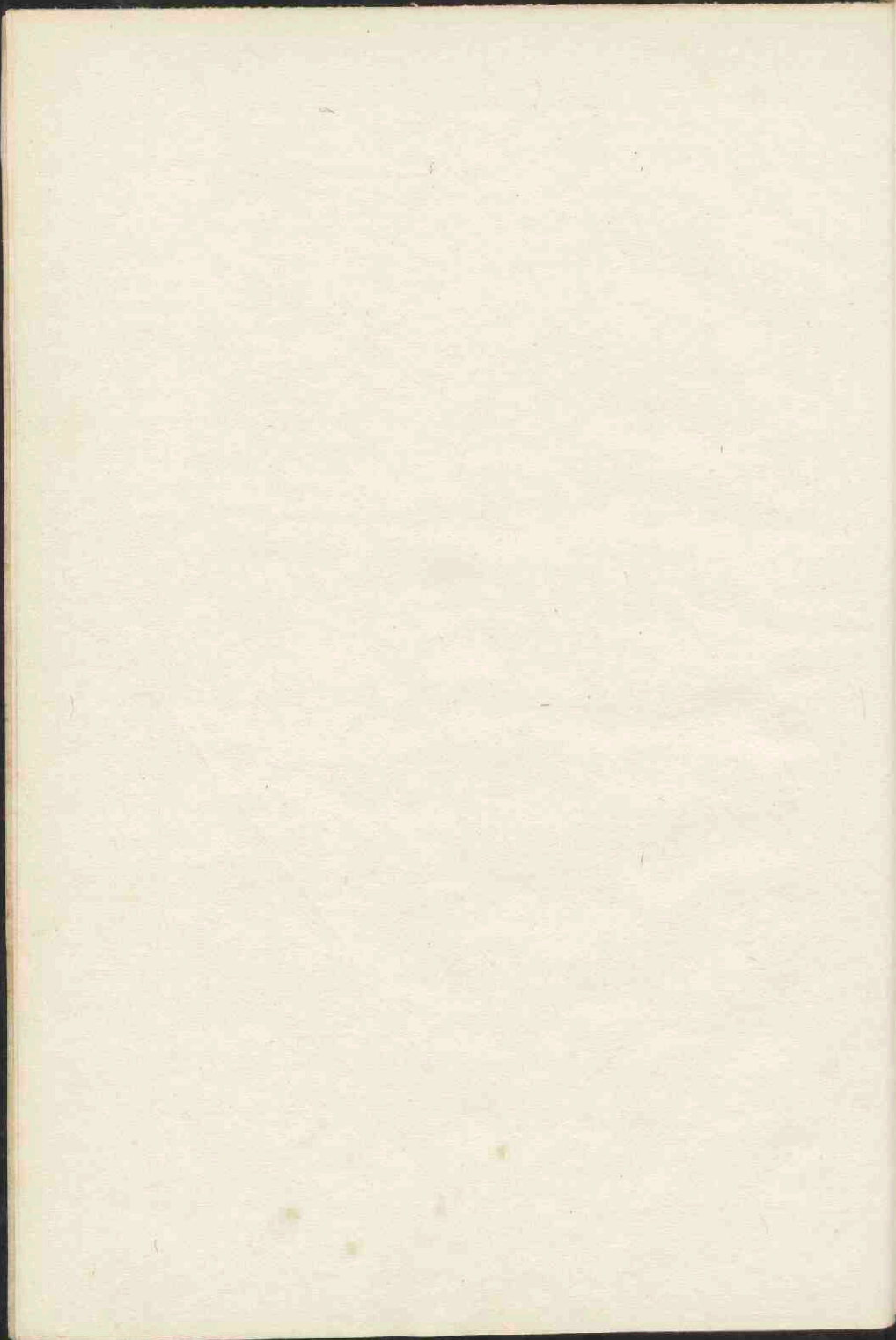
Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

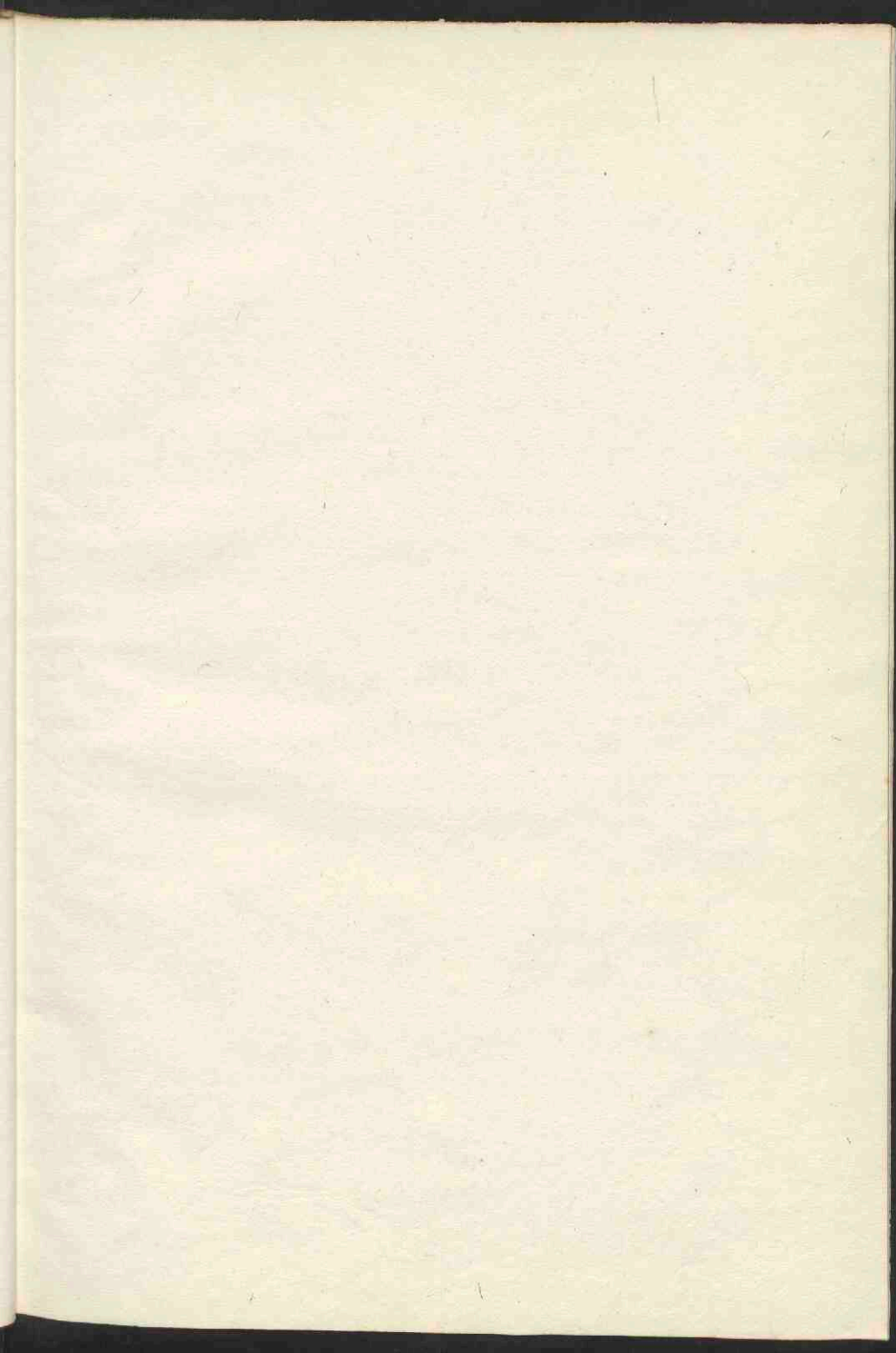
95506¹⁴

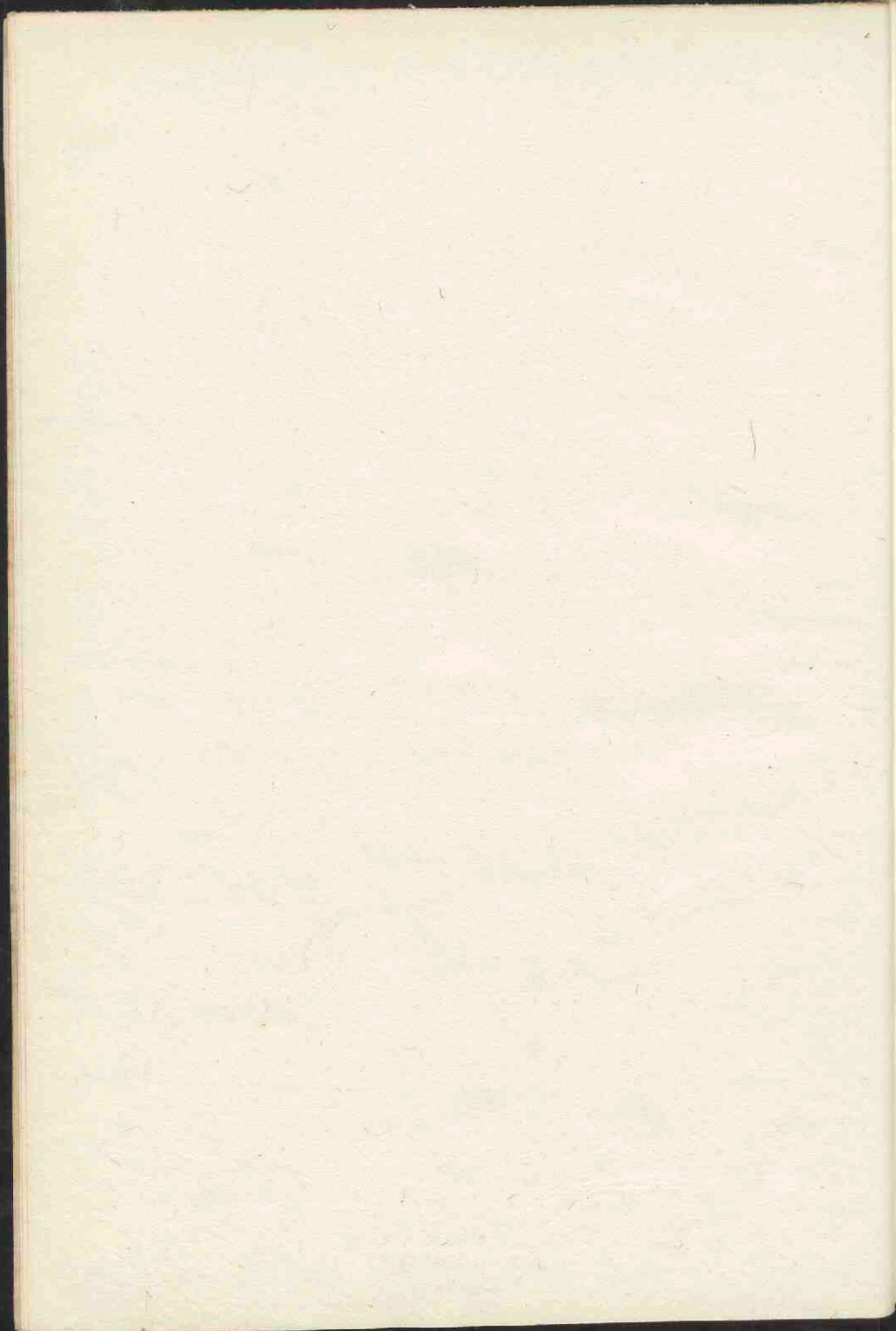


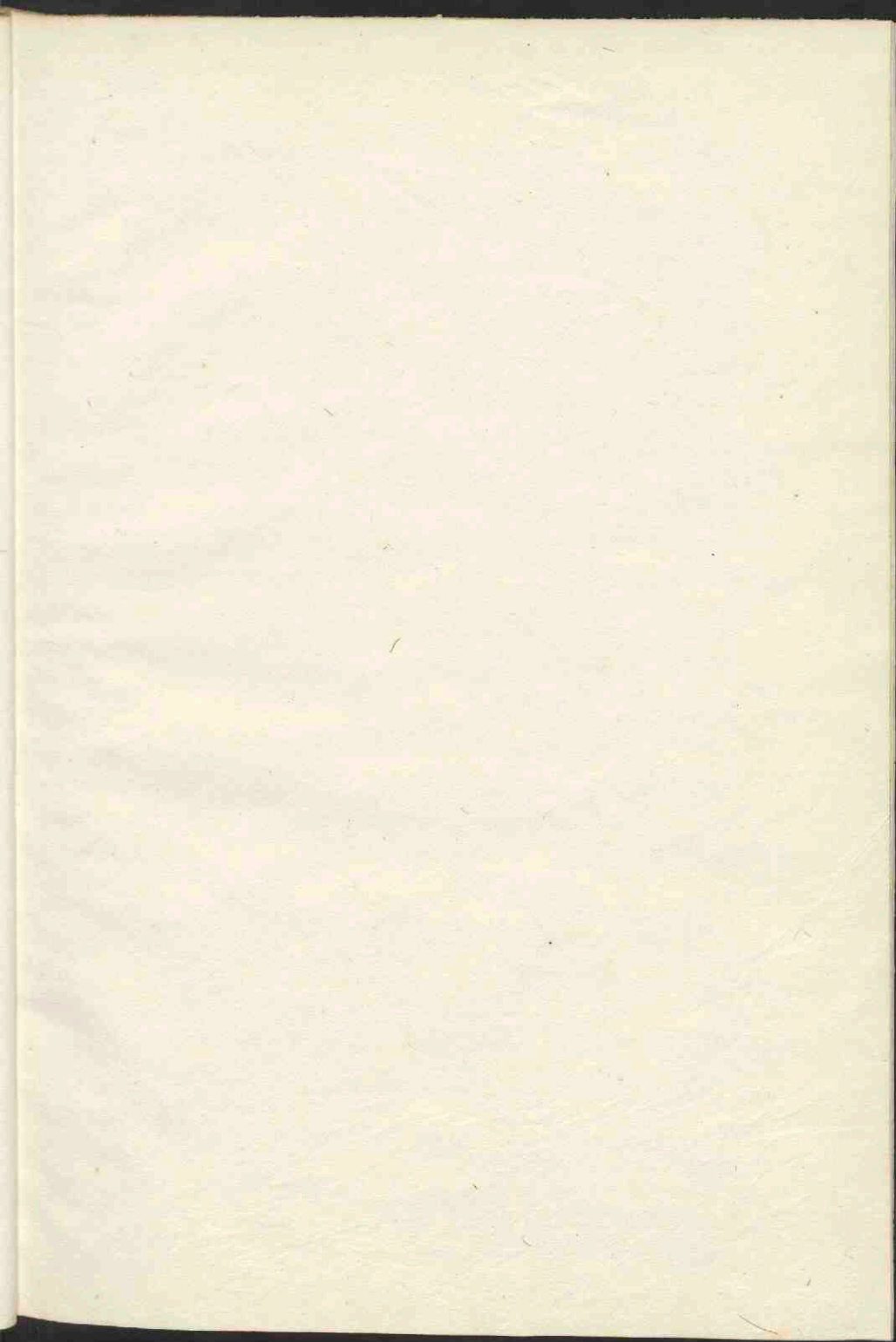


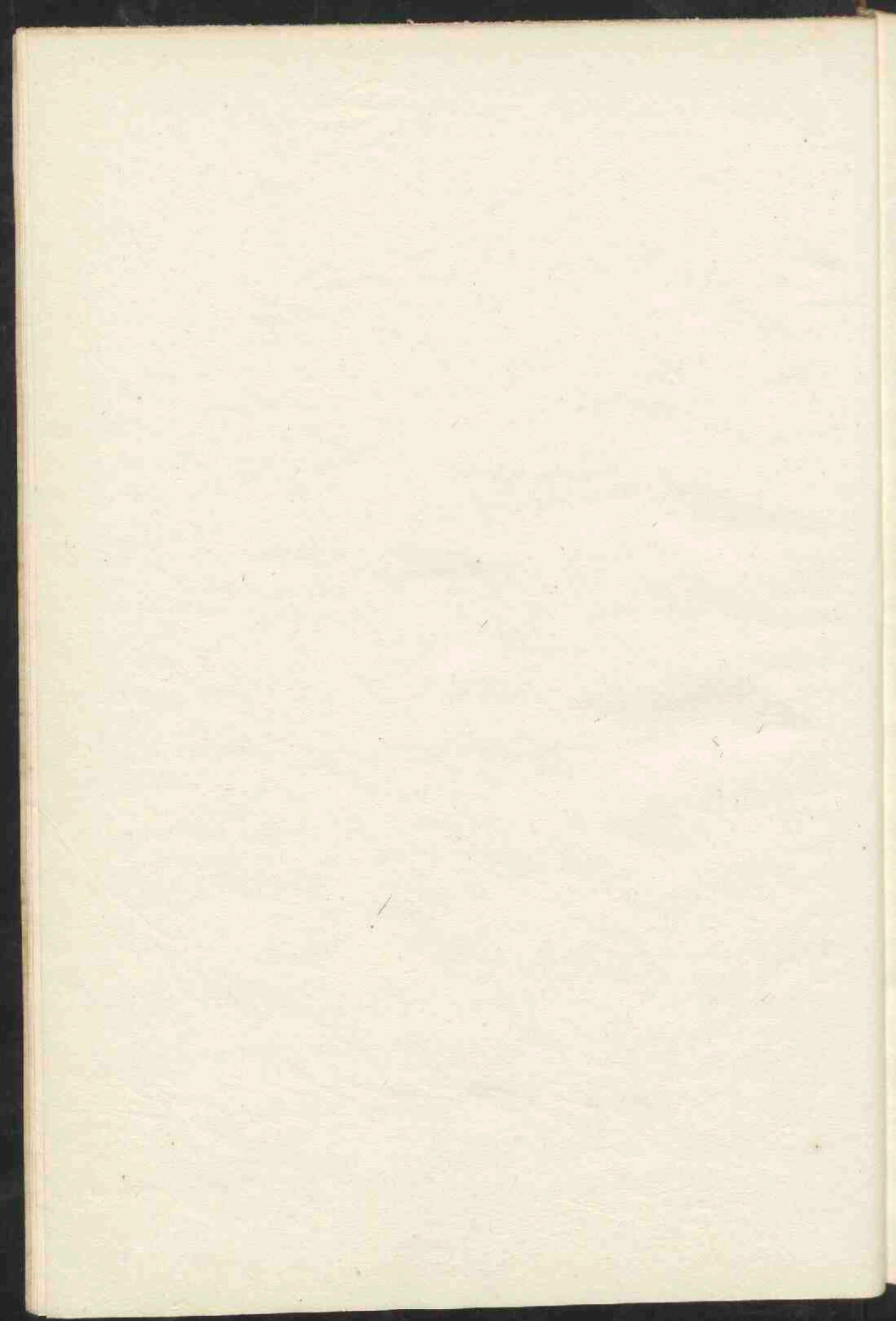


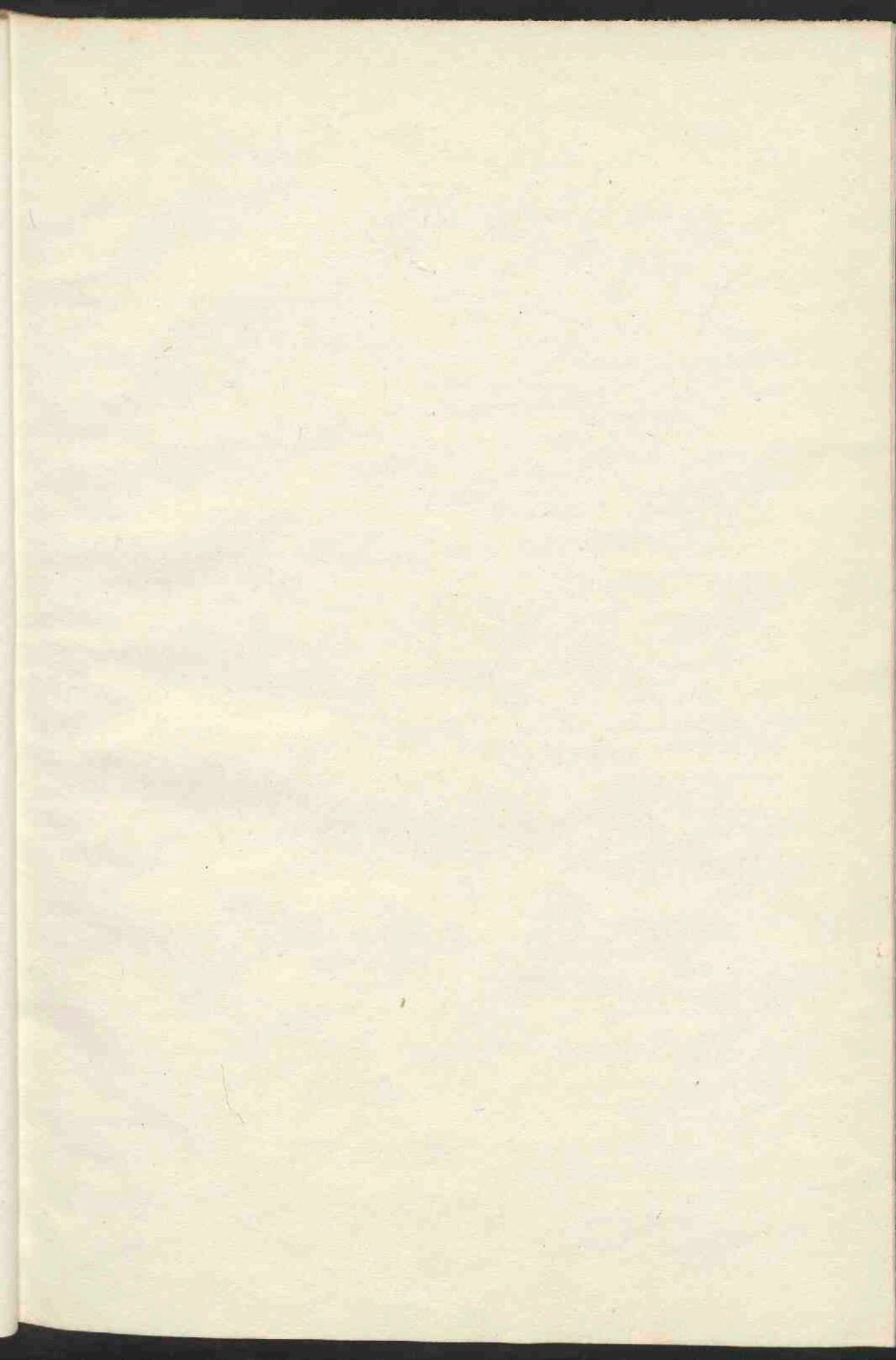


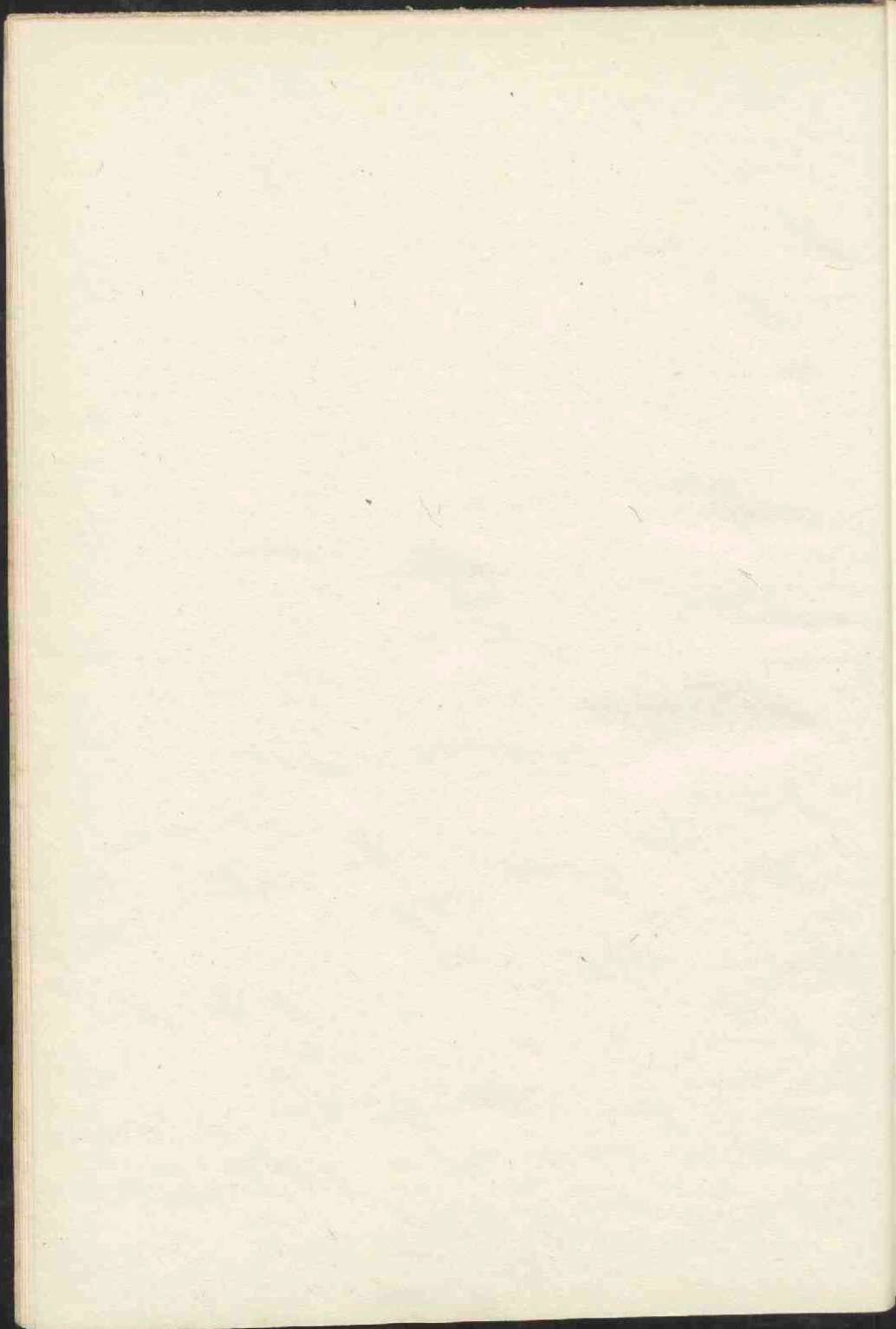


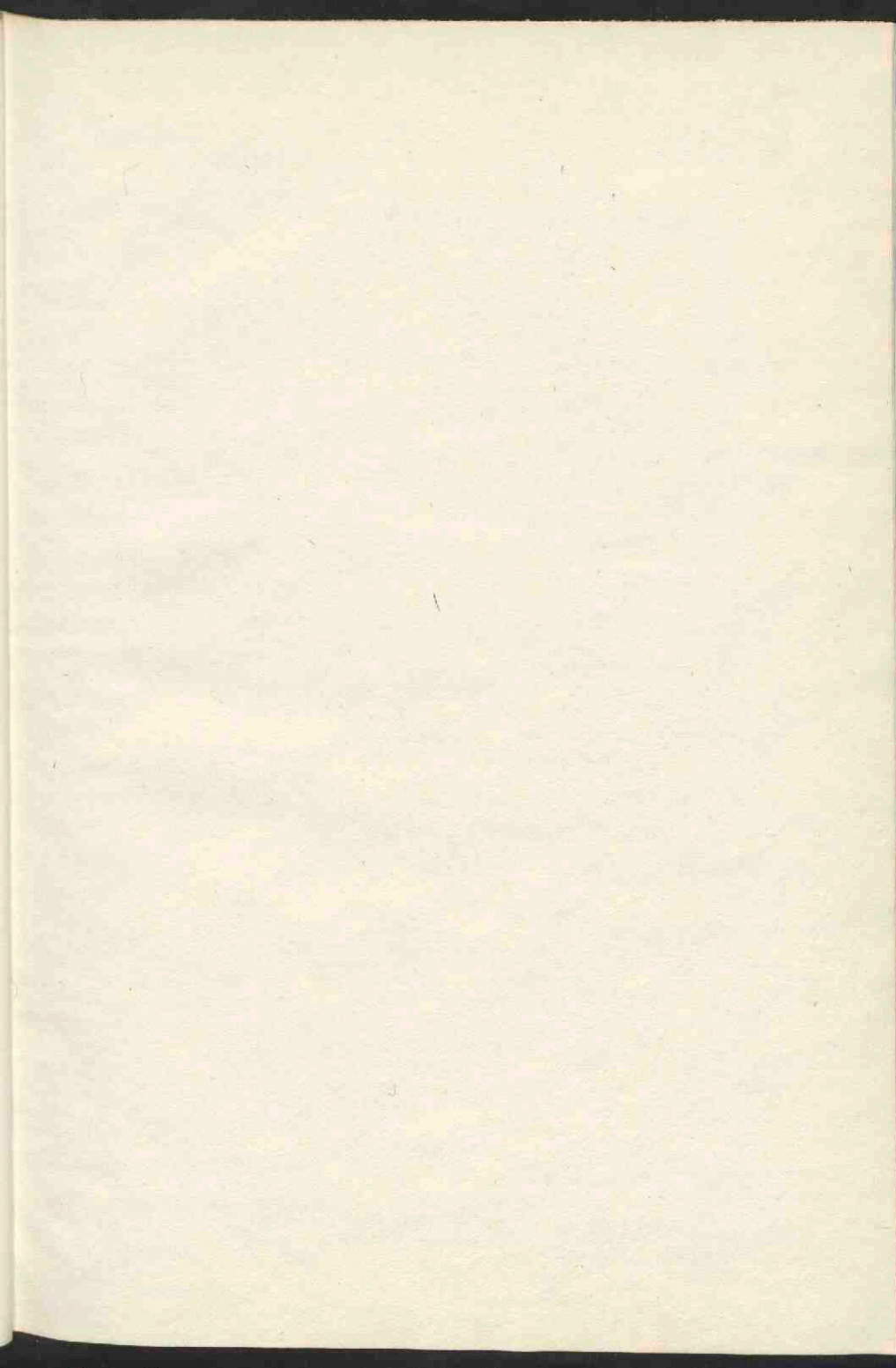


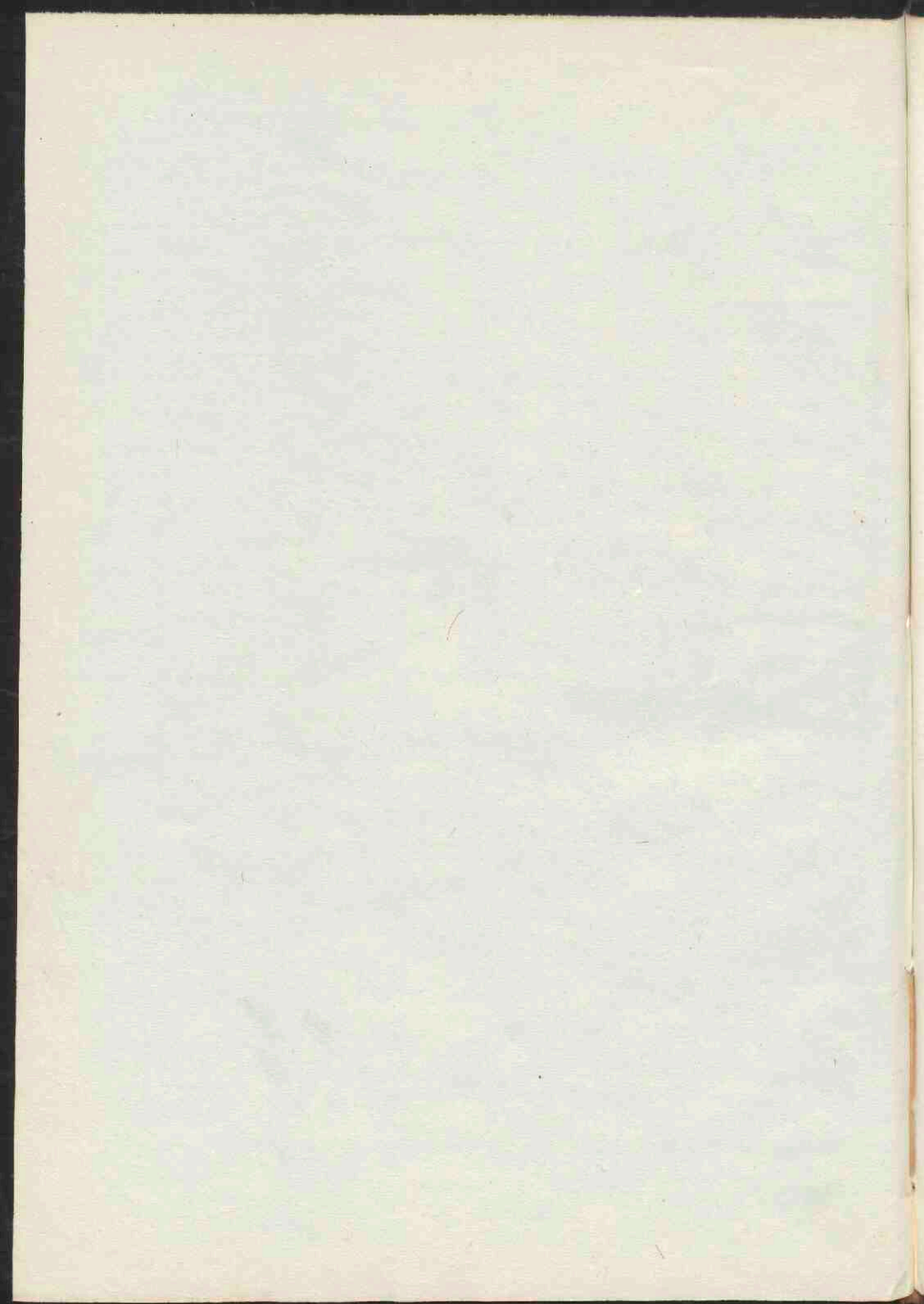


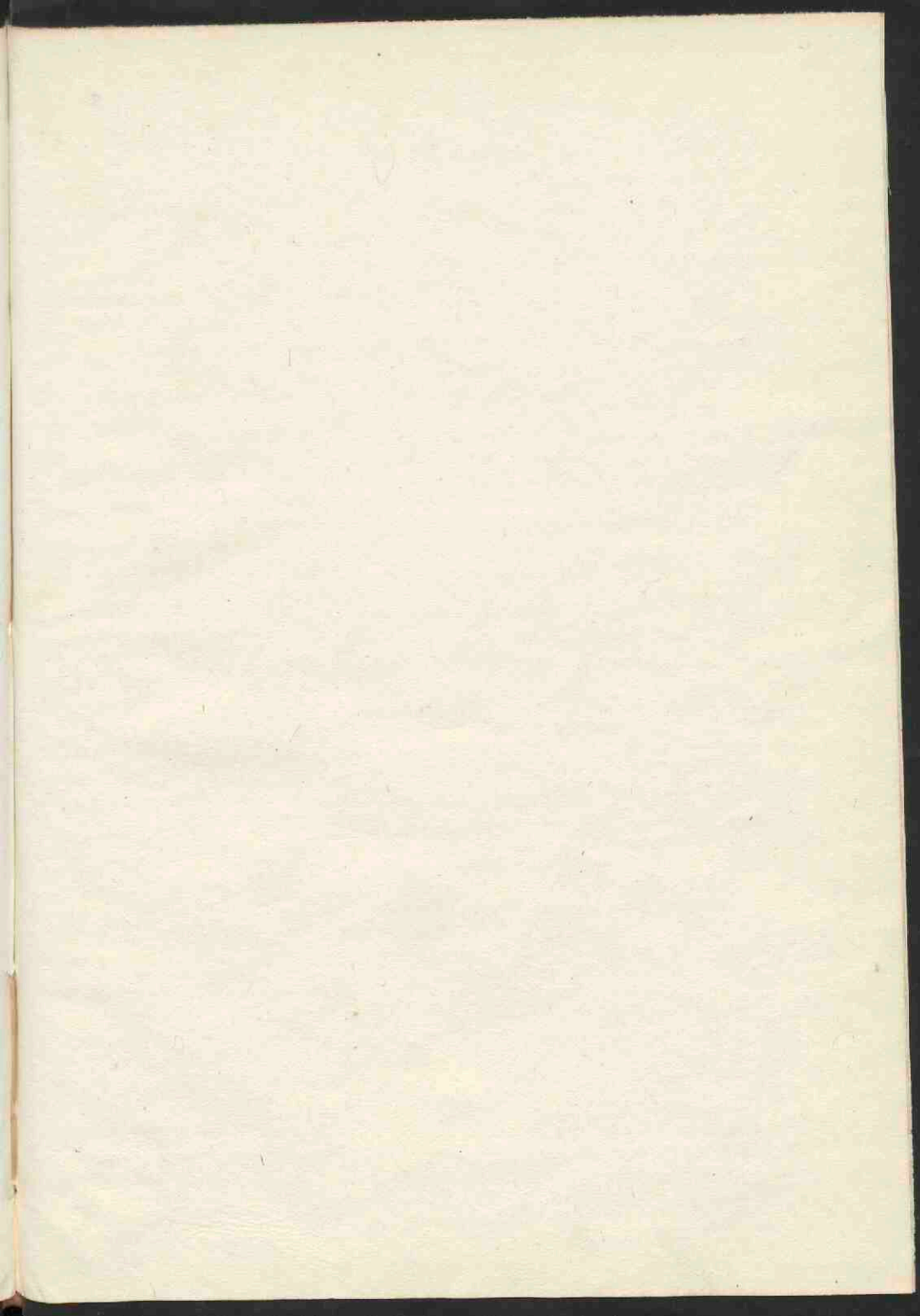


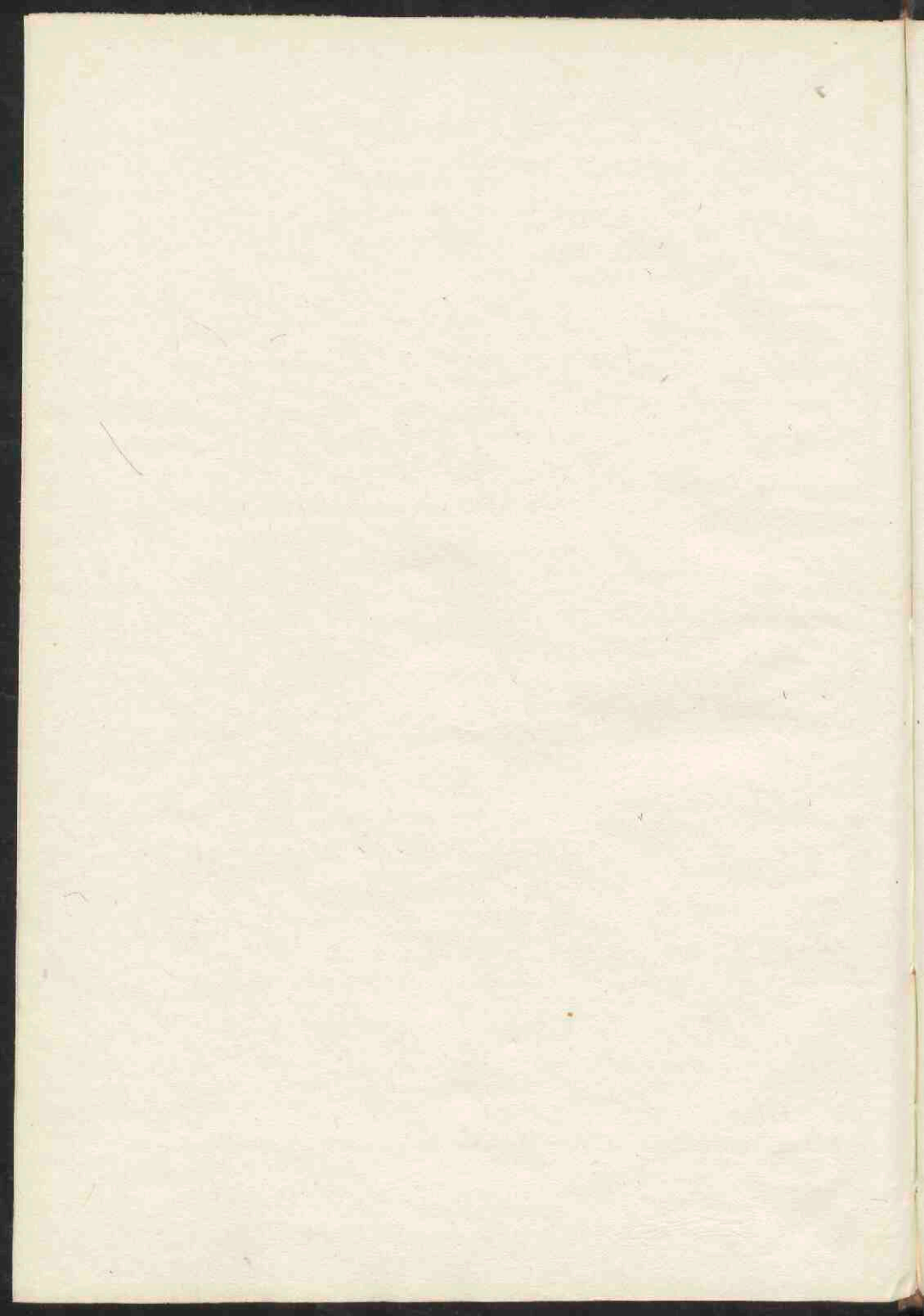


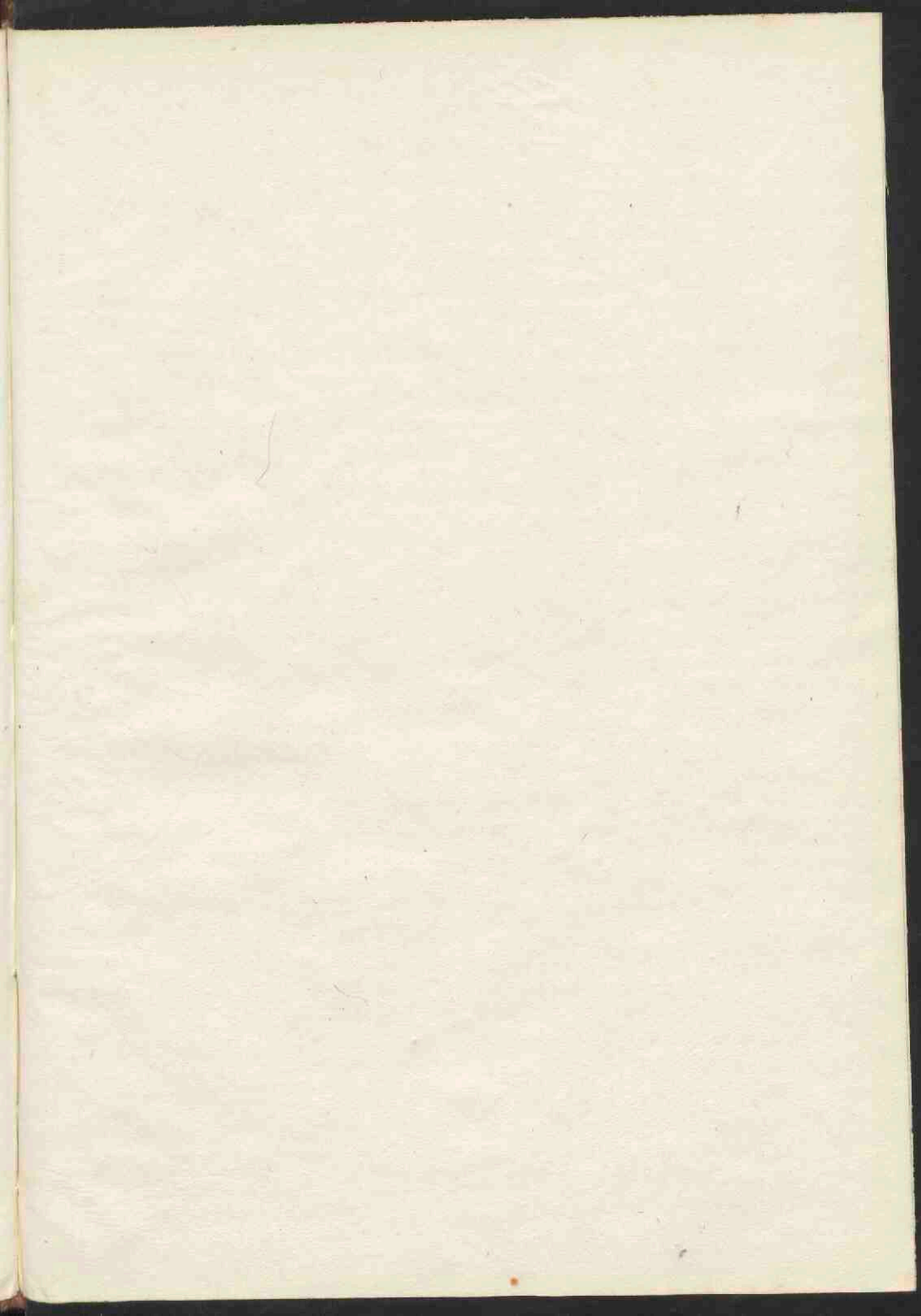


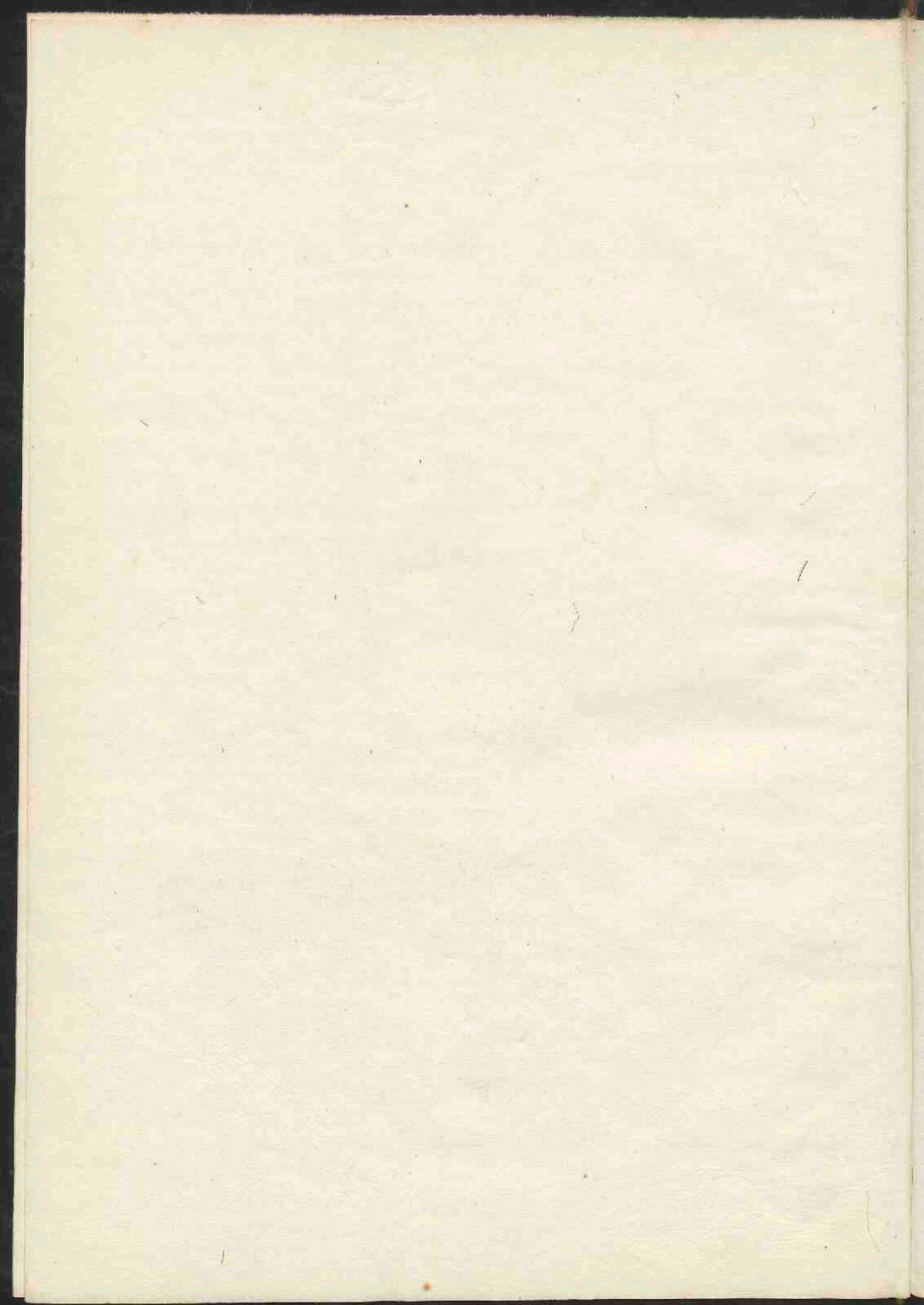


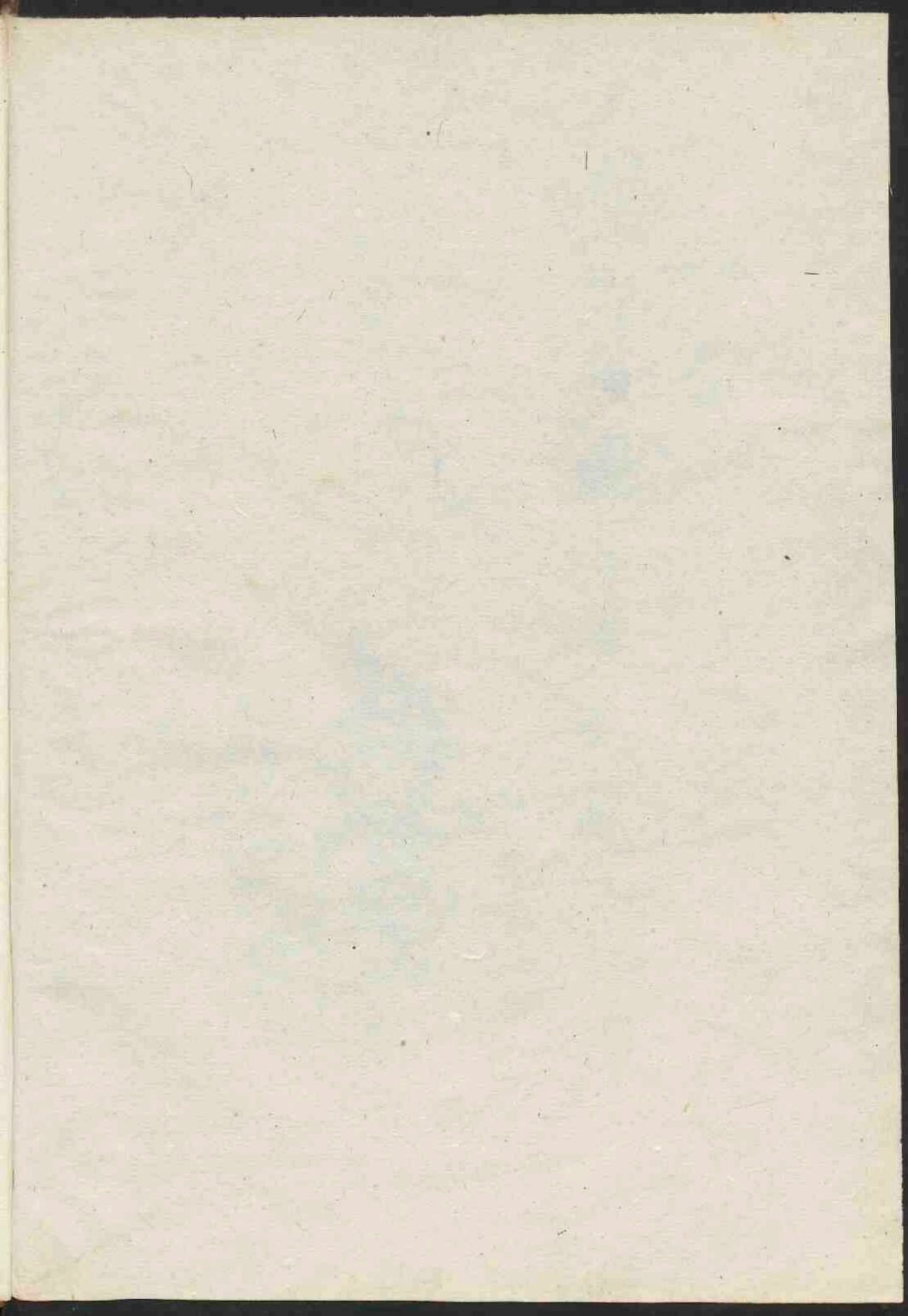


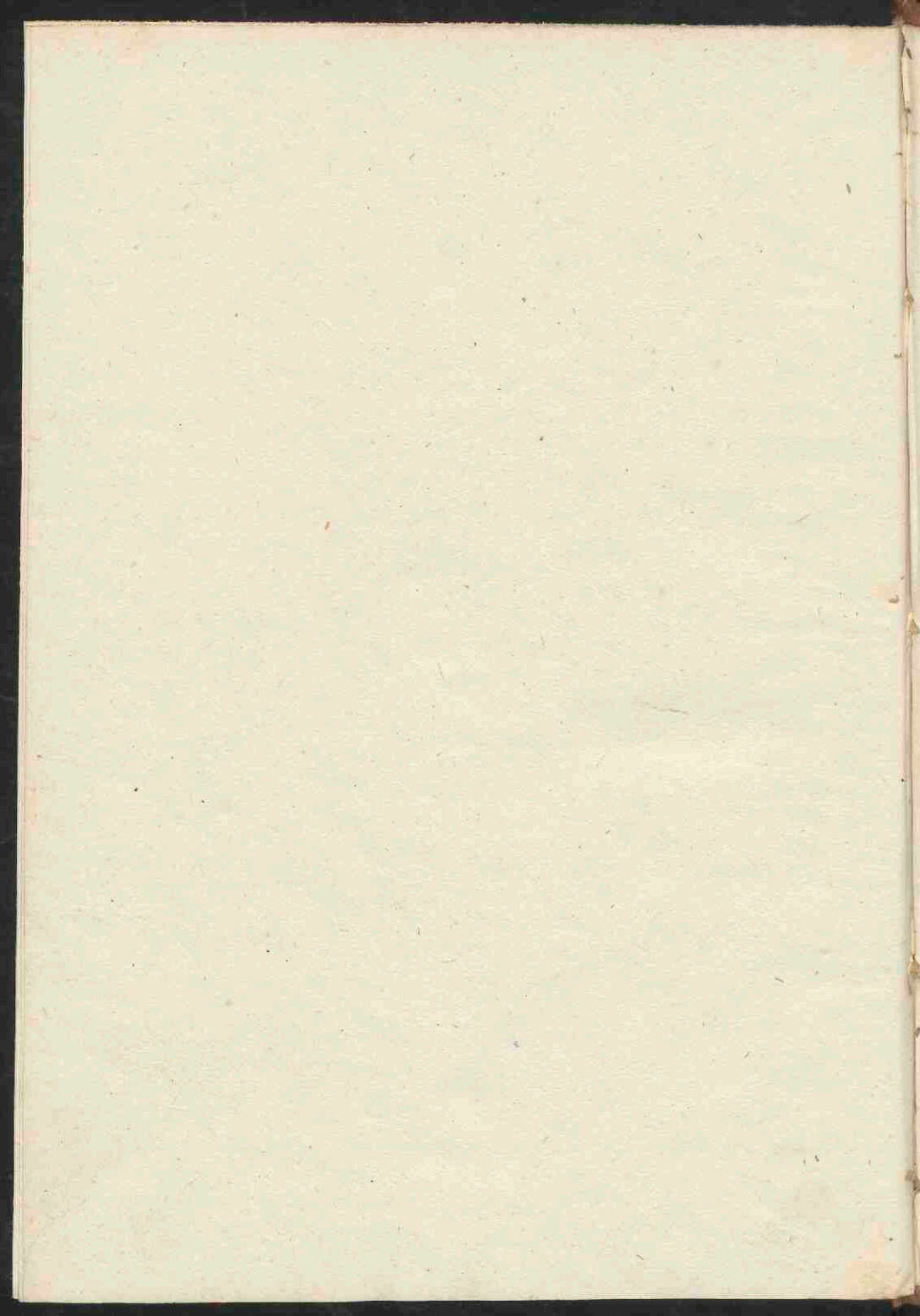


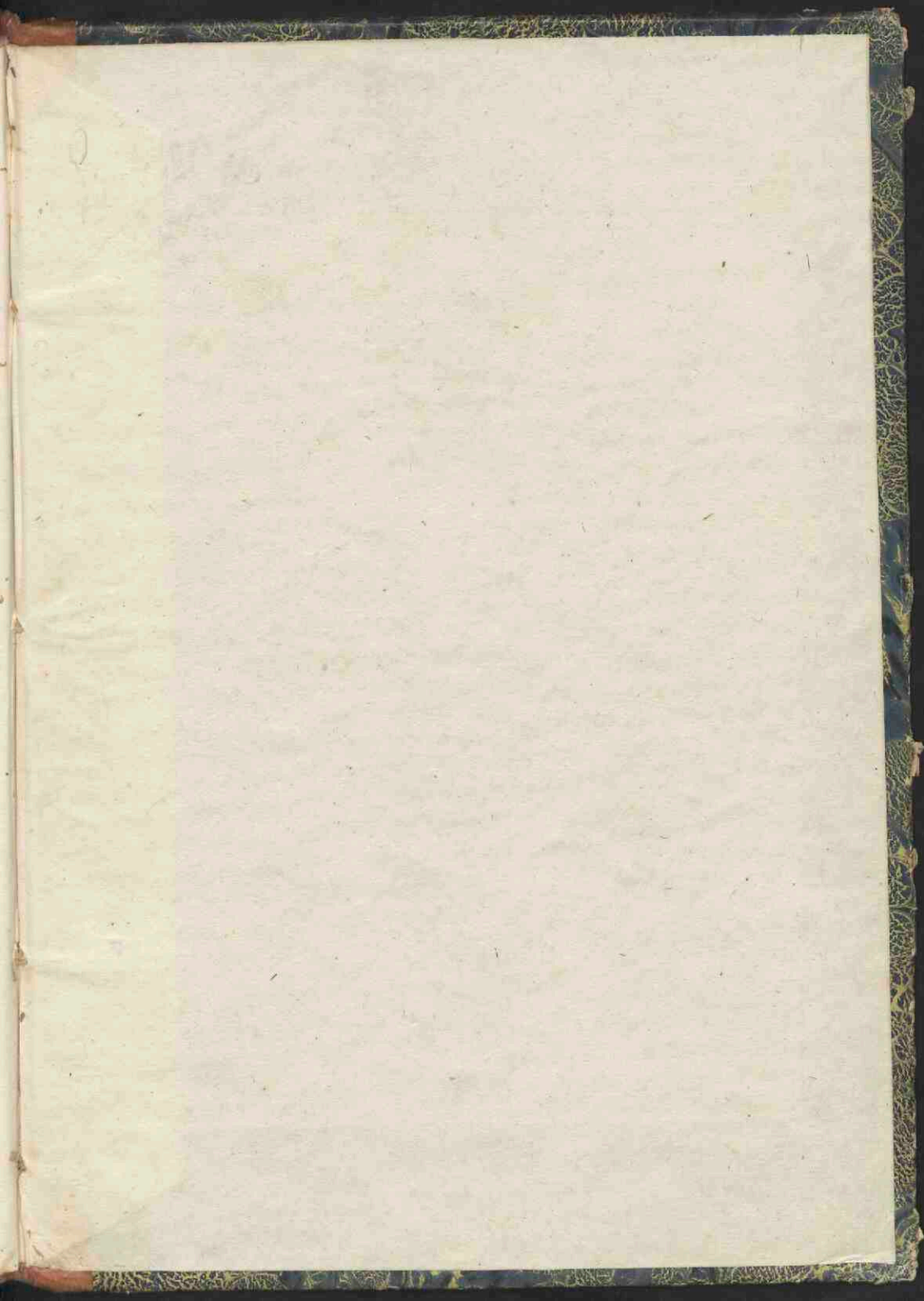














Ka

Pl